

ČASOPIS PRE SPOLOČENSTVÁ
ZDRUŽENIA MARIÁNSKEJ MLÁDEŽE

ŠTVRŤROČNÍK

LÚČE

XIV
ROČNÍK

2016

I
MAREC

OBSAH:

03 ÚVODNÍK

04 TO BE VINCENTIANS VII. spiritualita

05 VZÁČNE STRETNUTIE kade - tade

06 MILOSRDENSTVO CEZ SVIATKY cirkev

08 ZMM AKCIE V ROKU 2016 čo robíme

10 LAHÔDKA PRE DUŠU II. bonboniéra

11 PREČO CHODIŤ DO KOSTOLA? viera

12 SVÄTÝ SPOVEDNÍK PÁTER PIO život svätých

16 „A MY SME UVERILI A SPOZNALI, ŽE TY SI BOŽÍ SVÄTÝ“ liturgické obdobie

18 ČO NÁM POMÔŽE RÁŠŤ V LÁSKE vzťahy

21 BOH LÁME NAŠE OKOVY na zamyslenie

22. ZNIČENÝ ŽIVOTOM? život

23 9 MESIACOV ZA ŽIVOT projekt

24 AKO BYŤ MILÝM ČLOVEKOM priateľ'stvo

25 PRIATEĽSTVO báseň

26 ZAMILOVAŤ SA DO JEŽIŠA svedectvo

29 SAMUEL biblické postavy

30 ODPUSTENIE ALEBO ODPUSTENIE(NIE) nástrahy

32 LISTY milosrdný rok

34 RADOŠŤ JE VIDITEĽNÁ aktivita

39 ÚRYVKY Z DENNÍČKA SVÄTEJ FAUSTÍNY z prameňa milosrdenstva

40 Z ANJELSKEJ LAVICE XVII. anjelikov kútik

44 SOCHÁR komix

46 RADY SKÚSENÉHO DIABLA knihy

Časopis pre spoločenstvá Združenia mariánskej mládeže • Vydáva Združenie mariánskej mládeže, Oravská 10, 949 01 Nitra, IČO 37 860 399 • Internet: www.zmm.sk • Kontakt: Ing. Kristína Deáková • Telefón: 0904 344 744 • E-mail: luce@zmm.sk • Šéfredaktor: Ing. Kristína Deáková • Redakčná rada: sr. Bc. Mariana Kušnieriková, P. ThLic. Pavol Noga, CM, Mgr. Lucia Ondrejková, Ing. Daniel Hrenák, Mgr. Hana Gvozdiáková, Bc. Simonka Trecáková, Vladimíra Martvoňová, Jozef Šabo, Bc. Michal Šutka • ISSN 1336 - 7013 • Registračné číslo: EV 3610/09 • Vytlačila Tlačiareň Garmond, Nitra • Vyšlo s podporou MŠVVaŠ SR • IMPRIMATUR: provinciálny predstavený Slovenskej provincie Misijnej spoločnosti, Bratislava 21. septembra 2007 Č.: 99/2007 • Korektúra: P. ThLic. Pavol Noga, CM • Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu zaslaných textov.

• Odporúčaný príspevok za časopis Lúče je 1.50 Eur/kus. Za vaše príspevky vopred ďakujeme.

Žiadosť o priateľstvo. Ježiš.

Mariana Kušnieriková
sr. koordinátorka ZMM

Vstupujeme do veľkonočného obdobia.

Mária hľadala Ježišovo mŕtve telo. Jej plač prezrádza smútok nad smrťou milovaného Pána. Pohľad na to, čo strácame, vždy prináša smútok a plač. Či

už sú to milovaní ľudia, veci alebo ilúzie. Zmena nastáva, keď sa Ježiš prejaví ako Boh živých, Boh Abraháma, Izáka, Márie Magdalény alebo každého ZMM-áka. Boh, ktorý má vzťah s každým človekom osobne, výlučne a neopakovateľne. Takému Bohu sa možno hodiť okolo krku!

Stretnutie Zmŕtvychvstaleho s Máriou Magdalénou hovorí aj o veľkosti priateľstva. Pre Ježiša to bola priorita. Pre nás pozvanie.

Rituály a predpisy nám však cez generácie vošli do krvi. V ich dodržiavaní sme často veľmi dôslední. Len si dávajme pozor, aby slová, ktoré Ježiš kedysi povedal na adresu Židov „nepočuli Boží hlas...“ neplatili aj o nás. Vyprázdniť sa z Boha možno aj uprostred apoštolských snažení, slávení náboženských obradov a pravidelného zachovávanía cirkevných predpisov. A to my veru nechceme.

Preto vás pozývame v tomto veľkonočnom období prijať Ježišovu žiadosť o priateľstvo. Lebo nášho Boha, drahí ZMM-áci, môžeme stretnúť, prežívať a ohlasovať len vo vzťahu priateľstva.

Tak šup, šup, chce to len jeden like „Potvrdiť“.

TO BE VINCENTIANS VII.

P. Pavol Noga, CM

alebo Chuťovky z našej vinčentskej spirituality

Nanovo sa k vám prihováram, aby sme si vychutnali ďalšiu vinčentskú chuťovku. Nebezpečenstvo všetkých chuťoviek spočíva v tom, že keď sa príliš miešajú a sú rôznych chutí, tak môžu vyvolať zvláštny pocit v oblasti žalúdka :) Takže, nechcel by som to veľmi preháňať a chcel by som sa venovať iba tomu, čo nám sv. Vincent navrhuje k tomuto roku milosrdenstva, ktorý práve prežívame.

A Vincent nám takto úžasne predstavuje nášho milosrdného Boha:

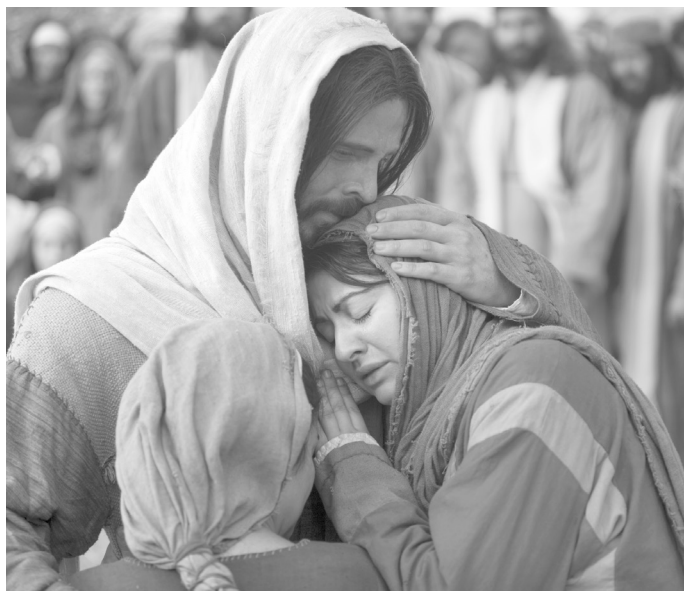
„Aký láskavý bol Boží Syn! Volali ho,

aby šiel pozrieť Lazara a šiel. Magdaléna sa dvíha a vychádza na stretnutie s ním a plače; s ňou taktiež prichádzajú židia a plačú. Všetci plačú. A čo robí náš Pán? Plače s nimi, pohnutý ich nehou a utrpením. Táto neha bola príčinou toho, že zostúpil z nebies; videl tolko ľudí ukrátených o jeho slávu a cítil sa dotknutý ich nešťastím“ (SVP, XI, 560).

A 6. augusta 1656 nalieha na svojich: „Bratia, budme milosrdní! Praktizujeme ju s celým naším súcitom, tak, že nikdy sa nestretneme s chudobným bez toho, aby sme ho nepotešili, ak sa to bude dať;

ani nevedomého človeka, aby sme ho krátko nepoučili o tom, čo potrebuje veriť a urobiť aspoň niečo pre jeho spásu. Ó, Spasiteľu, nedovoľ, aby sme zneužívali naše povolanie, ani nedovoľ, aby našej Spoločnosti bol vzatý duch milosrdenstva!”

A tak parafrázujúc sv. Vincenta prosím Našu Matičku, aby nikdy nebol vzatý nášmu ZMM (naším mladým) duch milosrdenstva...

VZÁČNE STRETNUTIE

Dominik Pavol

V jubilejnom roku milosrdenstva sme bohoslovci Misijnej spoločnosti mali možnosť putovať do Večného mesta pod vedením nášho direktora P. Jozefa Mroceka, CM. Okrem nás putovala s nami aj sestra vincentka Bernadeta Šalátová, DKL, ktorá niekoľko rokov pracovala vo vatikánskom Dome sv. Marty, ktorý je od 13. 3. 2013 domovom súčasného Svätého Otca Františka. Sestra na púti sprevádzala dievča odkázané na invalidný vozík, ktoré išlo s nami. V Ríme sme strávili množstvo pekných chvíľ, videli sme viaceré historické pamiatky, navštívili sme významné baziliky, uctili si relikvie sv. Pátra Pia a sv. Leopolda Mandiča, no v pamäti mi na celý život zostane jedna udalosť, lepšie povedané jedno stretnutie.

V nedeľu (7. 2. 2016) sme po pravidelnej modlitbe Anjel Pána, ktorá sa odohráva na Námestí sv. Petra, mali veľkú milosť osobne sa stretnúť so Svätým Otcom Františkom v priestoroch spomínaného Domu sv. Marty. Boli to veľmi krásne a vzácne chvíle. Napriek vyčerpanosti si Svätý Otec našiel na nás chvíľu svojho vzácného času. Zaujímalo sa odkiaľ sme a s každým z nás sa krátko porozprával. Dievča, čo putovalo s nami, odovzdalo Svätému Otcovi kresbu, ktorú pre neho nakreslilo.

Tieto vzácne okamihy som využil na poďakovanie Svätému Otcovi za Jubilejný rok milosrdenstva, ktorý prežívame i za príklad jeho života. Povedal som mu, že je pre nás a pre celú Cirkev zosobnením Ježiša Krista — Dobrého pastiera. Zo Svätého Otca počas celého stretnutia vyžarovala hlboká pokora a zároveň sila osobnosti a jeho ducha. Poďakoval nám za návštevu, udelil nám apoštolské požehnanie a na záver stretnutia sme si urobili spoločnú fotografiu.

Nech je pochválený všemohúci Boh za toto stretnutie i za Svätého Otca, pápeža Františka, Dobrého pastiera, ktorého nám dal.

P.S.: Samozrejme, že na všetkých týchto svätých miestach sme pamätali na celú vincentскую rodinu, a teda aj na vás, milí ZMM-áci. Svätý Otec František vás všetkých pozdravuje a žehná ;)

MILOSRDENSTVO CEZ SVIATKY

Vdp. Július Andrusko

V Písme je veľa príbehov ľudí, ktorí videli Boha vo videní. Tieto príbehy väčšinou zjavovali Božiu veľkosť a nedostatky človeka, ktorý ho videl. Tí ľudia sa však necítili zahanbení alebo vinní, ale boli dojatí a klaňali sa Pánovi úplne inak. Klaňali sa mu asi tak ako hriešna žena z Lukášovho evanjelia:

„...keď sa dozvedela, že je hosťom vo farižejovom dome, priniesla alabastrovú nádobu s voňavým olejom, s plačom pristúpila zozadu k jeho nohám, začala mu slzami máčať nohy a utierala mu ich svojimi vlasmi, bozkávala mu ich a natierala voňavým olejom.“ (Lk 7, 37-38)

Hriešna žena nemala videnie, ale videla

Ježiša osobne. Keď sa stretla s Ježišom, chcela sa mu len klaňať a ďakovať mu za jeho milosrdenstvo. Venovala sa len tomu a robila to celou svojou bytosťou. Nič ju nemohlo odlúčiť od Ježiša, ani nesúhlas Šimona, keď vošla do jeho domu. Ježiš sa nám chce zjaviť tak, ako sa zjavil hriešnej žene i mnohým iným, aby sme boli rovnako horliví zaňho ako oni.

A v tomto zmysle si môžeme všimnúť slová sv. Otca Františka k mimoriadne mu roku milosrdenstva: „*máme pocítiť silnú radosť z toho, že nás Ježiš opäť našiel, lebo ako Dobrý Pastier nás prišiel hľadať, lebo sme boli zblúdení...* Toto je cieľ, ktorý si Cirkev dáva v tomto Svätom roku.

Takto si v sebe posilníme presvedčenie, že milosrdenstvo môže skutočne prispieť k budovaniu ľudskejšieho sveta. Obzvlášť v týchto našich časoch, keď je odpustenie iba zriedkavým hosťom v prostredí ľudského života, sa volanie po milosrdenstve stáva viac naliehavým, a to na každom mieste: v spoločnosti, v ustanovizniach, v práci i v rodine. Isteže, niekto by mohol namietat: „Ale, Otče, nemala by Cirkev v tomto Roku robiť čosi viac? Je správne kontemplovať Božie milosrdenstvo, ale je tu toľko urgentných potrieb!“ Pravdaže, je toho veľa, čo treba robiť a ja ako prvý to neprestanem vždy pripomínať. Avšak treba si uvedomiť, že koreňom zabúdania na milosrdenstvo je vždy sebaláska. V tomto svete sa to prejavuje vo forme hľadania výlučne vlastných záujmov, pôžitkov a pôct

spojených s túžbou hromadiť bohatstvo, zatiaľ čo v živote kresťanov sa to často premieta do pokrytectva a svetáckosti. Všetky tieto veci sú opakom milosrdenstva.“ (pápež František, Generálna audiencia dňa 09.12.2015)

A v tomto zmysle je obdobie Veľkého pôstu zvláštnym obdobím, ktoré nás pozýva, aby sme si našli čas ísť k Ježišovi a povedať: „**Pane, urob ma podobným sebe. Chcem sa zmeniť. Chcem obnoviť svoje zmýšľanie.**“ Počas nasledujúcich dní môžeme skutočne zakúsiť zmeny vo svojom zmýšľaní a správaní. Vyžaduje si to len trochu úsilia z našej strany — a veľa milosti z Božej strany!

ZMM AKCIE V ROKU 2016

Manželáky (Belušké Slatiny)	03. - 05. 6. 2016
Svetové dni mládeže v Krakowe + Vincentské dni	23. - 31. 7. 2016
Animazlet (Ohradzany)	19. - 22. 8. 2016

OS Bratislava

Duchovná obnova pre čakateľov	apríl/máj 2016
Letný tábor v Modre	júl/august 2016
Katarínska zábava pod kostolom v BA	26. 11. 2016
Farský deň	máj/september 2016
Teambuilding animátorov v BA	jún/júl 2016
Denný letný tábor (Šenkvice)	7.-8. 7. 2016
Koncoprázdninová opekačka + diskotéka	august/september 2016

OS Levice

Letný tábor I. turnus (Kubrica)	01. - 05. 8. 2016
Letný tábor II. turnus (Kubrica)	06. - 11. 8. 2016
Farský deň (Levice)	august 2016

OS Hlohovec

Noc na fare (Hlohovec)	14. - 15. 4. 2016
Víkendovka (Hlohovec)	18. - 20. 8. 2016
Duchovná obnova (Handlová)	júl/august 2016

OS Rajec

Detský letný tábor	04. - 08. 7. 2016
Športový deň	11. 8. 2016
Duchovná obnova pre dievčatá	07. - 09. 10. 2016
Duchovná obnova	09. - 11. 12. 2016

OS Dolný Kubín

Piknik so svätými	11. 5. 2016
Hľadanie kľúča	29. 5. 2016
Noc na fare	04. 7. 2016
Letný tábor (Biely Potok)	03. - 07. 8. 2016
Športový deň	14. 8. 2016
Letný tábor (Orava)	15. - 20. 8. 2016
Spoznaj krásy Slovenska	04. 9. 2016
Obnova pre čakateľov	14. - 16. 10. 2016
Tvorivé dielne	30. 10. 2016
Deň radosti	20. 11. 2016

OS Lendak

Športový deň (Stará Lubovňa)	máj/jún 2016
Letný tábor	júl 2016
Športový deň (Plaveč)	júl/september 2016
Športový deň (Bijacovce)	júl/august 2016
Športový deň s Máriou a úsmevom	august/september 2016

OS Humenné

Majáles (Ohradzany)	14. - 15. 5. 2016
Oblasťné stretnutie	25. 6. 2016
Letný tábor ZMM	04. - 08. 7. 2016
Stanovačka ZMM	19. - 20. 7. 2016
Futbalový turnaj	25. 8. 2016

OS Košice

Duchovná obnova	15. - 17. 4. 2016
Letný tábor	09. - 13. 7. 2016
FCB (Fajne ci budze)	30. 8. 2016

Kontakt: zmm@zmm.sk

LAHÔDKA PRE DUŠU II.

Simona Trecáková

Siahnime dnes znova do nebeských maškrt duše a pochuťme si na ďalšej добрote určenej len pre nás, pripravovanej priamo od Majstra Cukrára.

Istotne už každý z vás držal v ruke malý červeno-biely, štvorcový a na pohľad neodolateľný dezert MERCI. Táto pochúťka sa radí k tým fajnovjším. Neprehliadnuteľný je obal, jej nekonečné reklamy ponúkané v televízii a už vôbec nie samotný obsah. Keď siahame po tomto dezerte, najčastejšie je to pri nejakých výnimočných príležitostiach. Vyjadrujeme ním nielen pocit, že nám na danom človeku záleží, ale istotne aj to, čo opisuje samotná

reklama: „MERCİ — vďaka za to, že si“ Čokoládka, ktorá sa v tejto tajomne lákavo vyzerajúcej krabičke ukrýva, nie je len takou obyčajnou. Po otvorení dezertu udiera do očí zaujímavý zlato-priesvitný obal, olemovaný určitou farbou dobroty, ukrývajúcej sa pod jemnou čokoládou. Dezert ako tento patrí k tým lepším, luxusnejším, delikátnejším, zaujímavejším a v neposlednom rade ospevovanejším. Ak sa však lepšie pozrieme na túto čokoládku, na prvý pohľad lahodiacu len ľudským zmyslom, naskytá sa nám nový

pohľad. Zrazu sa z obyčajne vyzerajúcej čokolády môže stať niečo nezvyčajné. MERCI dokáže hovoriť aj k tvojmu duchovnému životu. Ako? Minule bolo predstavené nekonečné lahodné „orieškové srdce“ najlepšieho Cukrára na svete. Dnes je tu možnosť okúsiť ďalšiu lahôdku z Božej kuchyne, a tou je nekonečné sladké MILOSRDENSTVO.

Povieš si: „Čo môže mať milosrdenstvo spoločné s obyčajnou čokoládou?“ neuveríš, ale práve v tejto maškrtke sa ti neuveriteľne ponúka v celej svojej kráse. Už pri chytení tohto dezertu do rúk, čítaš – MERCI®. Nemusí to však byť len jeden z milióna názvov, ktoré majú odlišiť

daný produkt od druhého. Ježiš v tomto názve ukryl svoje MERCY — v angličtine sa toto slovičko dá nájsť práve pod pojmom „milosrdenstvo“. Po otvorení vrchného obalu sú ponúknuté rôzne čokoládky, zabalené v obale dvoch farieb — rozdelené presne ako dva lúče vytryskujúce z JEHO srdca — červený, krv, ktorá bola z lásky za teba obetovaná, voda — prúdica ako zdroj očistenia. No a keď okúsiš z jeho neodolateľnej LÁSKY, ukrytej práve pod týmto obalom, vedz, že nič lepšie už určite hľadať nebudeš. Úžasná náhoda, však?

A predsa tak viditeľná. Tak každodenne predkladaná, ako sa aj Ježiš každodenne ponúka tebe. K lahôdkam „nebeskej cukrárne“ máš prístup zadarmo. Dokonca by sa dalo povedať, že jej Tvorca čaká len na to, kedy si ju vypýtaš. Keď sa nabadúce pozrieš na túto — takmer obyčajnú a nepatrnú cukrovinku, spomeň si, aká hĺbka je pre teba ukrytá „niekde hore“, niekde v jej duchovnom ponímaní a skús za to všetko aj poďakovať. MERCI — vďaka

ka za to, že si. Poďakuj dnes Ježišovi za to, že JE — že prišiel pre TEBA na tento svet a prišiel ťa zachrániť — vyrvať z pazúrov Zlého, oslobodiť ťa od trápenia. Okús z jeho milosrdenstva, z jeho dobroty a nemusíš sa viac báť. Prajem ti DOBRÚ CHUŤ.

Vďaka, Ježiš, vďaka za tvoje milosrdenstvo a za tvoju lásku. MERCY — vďaka za to, že si!

Ježišu, dôverujem Ti!

PREČO CHODIŤ DO KOSTOLA?

Jeden návštevník kostola napísal list vydavateľovi novín a sťažoval sa, že to nedáva zmysel, aby človek chodil do kostola každú nedeľu. „Chodil som cez 30 rokov do kostola,“ napísal, „a počas tých rokov som počul približne 3 000 kázni. Akokoľvek je to číslo vysoké, neviem sa rozpamätať na jedinú z nich. Tak si myslím, že je to úplná strata času, moja aj tých kňazov.“ Toto naštartovalo skutočnú kontroverznú výmenu názorov v rubrike „Listy vydavateľovi“, čo sa nesmierne páčilo majiteľovi novín. Takto to išlo z týždňa na týždeň až pokiaľ niekto nenapísal tento presvedčivý dôkaz:

„Bude to 30 rokov, čo som ženatý. Za ten čas mi moja manželka uvarila skoro 32 000 jedál. Ale nech sa akokoľvek teraz

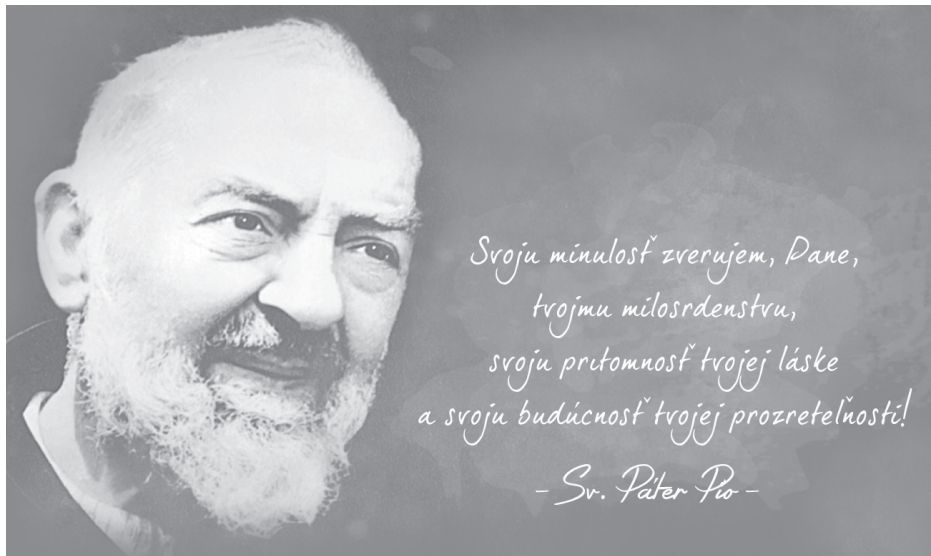
snažím, za ten svet si neviem spomenúť na menu jediného pokrmu zo všetkých tých jedál. Ale jedno viem isto; všetky ma vyživovali a dodávali mi silu potrebnú k mojej dennej práci. Ak by mi moja žena nevarila — bol by som už dnes fyzicky mŕtv. Tak tiež, ak by som nešiel do kostola načerpať silu; bol by som už dnes duchovne mŕtv!“

Pamätaj: ak si NA DNE z niečoho, potom Boh je HORE a pomôže ti v hocičom! Viera vidí neviditeľné, verí v neuveriteľné a prijíma nemožné! Vďaka ti, Bože, za fyzickú i duchovnú výživu!

Myslím, že každý by sa mohol nad tým zamyslieť!

Zdroj: www.modlitba.sk

SVÄTÝ SPOVEDNÍK PÁTER PIO

Páter Pio sa narodil v južnom Taliansku 25. mája 1887. O sebe povedal, že keď mal 13 rokov, ukázal mu Boh všetky duše, ktoré raz k nemu prídu. Keď mal pätnásť rokov, vstúpil do kapucínskeho kláštora.

Raz začul zo svätostánku hlas: „Budeš bičovaný, trním korunovaný a ukrižovaný.“ Po čase ho zachvátila horúčka. Bolo treba zavolať lekára. Tomu však pri meraní teploty praskol teplomer. Použil iný, ale ten praskol tiež. Rozrušený teda vzal teplomer na meranie teploty vo vodnom kúpeli a zistil, že pacient má teplotu 48,5°C.

Tento úkaz sa u otca Pia vyskytoval potom stále, ale vedci preň nemajú vysvetlenie (v lekárskech kruhoch sa teploty nad 42°C označujú ako teploty agónie a sú znakom smrteľného zvrátenia).

Už vtedy otec Pio tajomne prežil muky Ježišovho ukrižovania.

Jedného dňa prestal jesť. Jeho predstavení každý deň očakávali smrť. Konečne po 36 dňoch vyrozumeli rodičov. Otec zobral syna domov. V Bonavenete čakali na vlakové spojenie. Zrazu syn poprosil otca: „Tata, kúp mi limonádu, som smädný.“

Keď sa napil, zvolal: „Už mám zasa silu a som zdravý. Prosím ťa, kúp mi ešte po-

hladnicu, musím napísať otcovi provinciálovi, že som sa uzdravil!“

Otec Pio jedával tak málo, že by to k životu nestačilo ani ročnému dieťaťu. Na jedlo často zabúdal po celé dni. Pátrov osobný lekár, doktor Sale povedal, že denný kalorický príjem pátra Pia je 500 — 600 kalórií (odborníci na výživu pokladajú

1300 kalórií denne za hranicu, pri ktorej človek ešte nezomrie od hladu).

V r. 1910 ho vysvätili za kňaza. Dňa 20. septembra 1918 dostal Kristove rany viditeľným spôsobom.

Keď sa vtedy modlil s rozopätými rukami na chóre pred krížom, svätostánok zahorel zvláštnym svetlom. Kristus — v podobe nevysloviteľne krásneho mladého muža — sa znášal k otcovi Piovi. Keď precitol z tejto vízie, mal viditeľne vtlačené Kristove rany. Jeho spolubratia ho našli ležať na dlažbe chóru. Odniesli ho do cely a spozorovali, že na rukách, nohách a v ľavom boku má rany. Správa o tom sa rozletela po kraji. Zo všetkých strán sa začali hrnúť veriaci, aby videli otca Pia a mohli s ním prehovoriť. Odvtedy rany neprestali krváčať a nezmenili sa. Na nohách i na rukách majú priemer viac než 2 cm a prechádzajú z oboch strán tak, že je možné v nich spojiť ukazovák s palcom. Rana v boku je 7 cm dlhá a 5 cm široká, tkanivá sú rozrušené až k srdcu.

Známy rímsky chirurg Dr. Festa, poverený skúmaním rán pátra Pia (predtým voľnomyšlienkar), vydal po dôkladnom prieskume posudok:

„Rany tohto omilosteného kňaza, pripomínajúce strašné zranenia nášho Spasiteľa, nemožno vysvetliť prirodzeným spôsobom, lebo odporujú všetkým prirodzeným zákonom. Každá normálna rana sa buď zahojí, alebo zapáli. U otca Pia nedochádza ani k tomu, ani k onomu. Zo stanoviska vedy nemožno vysvetliť, že otvorená rana sa ani nezmenšuje, ani nezväčšuje.“

Rany tohto omilosteného kňaza, pripomínajúce strašné zranenia nášho Spasiteľa, nemožno vysvetliť prirodzeným spôsobom...

Stigmatizovaný páter Pio

Dr. Festa operoval pátra Pia v kláštore bez uspania: raz na prietrž v oblasti slabiny a raz na cystu na krku vo veľkosti holubieho vajca. Rana spôsobená operáciou sa bez komplikácií zahojila, ale stigmy krvácajú ďalej. Rana v boku tak isto silne krváca. Strata krvi za deň zodpovedá obsahu čajovej šálky. Osobný lekár pátra Pia a starosta mesta San Giovanni Rotondo, doktor Giuseppe Sala: „Napriek tomu, že stratil krv, neobjavila sa u neho anémia.“

Istá pani sa ho raz spýtala, či ho rany bolia: „Myslíš si, že mi ich dal Pán Boh na okrasu?“ — znela odpoveď.

„Otec Pius, a ako vás bolia?“

„Ako keď vezmeš klinec, preraziš si ním ruku a točíš ním!“

Otec Pio vie, že svojím utrpením zachraňuje veľa duší. **Má nesmiernu úctu k Matke Božej a denne od Nej získava veľa milostí.** Starosťami a nemocami obťaženi ľudia sa k nemu hrnú zo všetkých strán. Vo svojej добрote im od svojho Majstra vyprosuje pomoc. Pošta mu den-

ne prináša 800 až 1000 listov a pútnici mu ich prinášajú ešte viac.

Otec Pio vstáva včas. Tri hodiny sa pripravuje na rannú sv. omšu, ktorú slúžil každodenne — až do svojej smrti — o 5. hodine ráno. Pri sv. omši Kristovo umučenie nielen vidí, ale ho i na vlastnom tele prežíva. Z rán na rukách mu tečie čerstvá krv. Už od 4. h ráno prichádzajú prítomní na jeho sv. omšu. Zo zástupov pútnikov sa hocikedy ozve zvolanie:

„Verím!“

Pri veľkých návaloch pútnikov presedel v spovednici až 18 hodín denne. Za deň vyspovedal niekoľko sto ľudí. Čakacia doba na spoveď bola 5 až 35 dní. Keď sa prihodí, že hriešnik chce zamlčať nejaký hriech, otec Pio ho varuje. Jednou z jeho chariziem bola schopnosť vidieť

do duše človeka. Páter Pio má v úcte anjelov, zvlášť Michala. On anjelov vidí. Mnohým ľuďom písomne odkázal, aby k nemu poslali svojich anjelov strážcov.

Manželia — učitelia, našli po návrate zo školy svoje dieťa doma v horúčke. Použili všetky obvyklé liečebné prostriedky. Bez úspechu. Po polnoci navrhol muž manželke, aby išla spať, že ráno budú vstávať do školy. Pani ostala spať pri dieťati a muž sa uložil v izbe. Spomenul si, že nedávno čítal, že za otcom Piom možno vyslať strážneho anjela. Teraz to urobil. Bolo 5 minút pred jednou hodinou. O tretej sa išiel pozrieť na dieťa a zistil, že je úplne zdravé. Manželka mu povedala: „Nediv sa, kým som zaspala, prosila som svojho anjela strážcu, aby zašiel k otcovi Piov.“ — Obaja teda urobili to isté. Muž

sa o niekoľko týždňov išiel poďakovať otcovi Piov. Otec Pio bol práve obklopený hlúčikom mužov. Keď zbadal prichádzajúceho učiteľa, privítal ho slovami: „Od vás človek nemá pokoj ani v noci. Poďakovať sa choď k svätostánku alebo k Panne Márii.“

Učiteľ sa ešte osmelil opýtať: „Otče, mohli by ste ešte povedať, ktorý anjel bol u vás skôr - môj alebo manželkin?“

Otec Pio mu povedal so smiechom: „Tvoj bol u mňa 5 minút pred jednou a ten druhý o niečo neskôr.“

Pápež Ján Pavol II. bol ešte len kňazom Karolom Wojtylom, keď sa dozvedel o pátrovi Piov, ktorý žil v San Giovanni Rotondo. K. Wojtyla napísal pátrovi Piov list, v ktorom ho prosil o pomoc pri liečbe prí-

buznej. Pomohol jej. Takmer nevyliciteľne chorá žena sa uzdravila a K. Wojtyła sa mu prišiel za to osobne poďakovať. Páter Pio mal dar jazyka. Nikdy neštudoval gréčtinu ani francúzštinu, ale z času na čas napísal svojmu duchovnému vodcovi v týchto jazykoch.

Napriek tomu, že páter Pio od 13. mája 1918 nikdy neopustil mestečko San Giovanni Rotondo, existujú dôkazy, že ho videli na mnohých miestach na celom svete (bilokácia). Páter Alesio sa ho žartovne opýtal, kedy pôjde do Lúrd. Páter Pio mu odpovedal: „*Nemusím ísť do Lúrd. Chodím tam každý večer. Pannu Máriu Lurdskú vidím každý večer.*“

Zvláštnosťou bola vôňa, ktorá sprevádzala pátra Pia a vychádzala z jeho krvavých rán. Táto vôňa bola v protiklade s tým, že krv sa najskôr rozkladá, pričom zapácha. Kapucín John A. Schug: „*Mnoho ľudí (verím, že sú ich tisícky) povedalo, že zacítili vôňu, ktorá sa nejakým spôsobom spájala s pátrom Piom.*“

Medzi tými, ktorí túto vôňu zacítili, boli kňazi, laici, ateisti aj ľudia zo zámoria. Keď zacítili vôňu, nie vždy si spomenuli na pátra Pia. Mnohí z nich ani nikdy nepočuli, že takýto úkaz sa spája s ním. Boli to napr. vône ruží, kadidla, levandule, ľalií, fialiek, borovice a sýry.

Medzi charizmy pátra Pia patrilo aj videnie do budúcnosti. Je napríklad známe, že pápežovi Pavlovi VI. predpovedal dva roky pred zvolením, že bude pápežom. Podobne predpovedal zvolenie za pápeža aj Svätému Otcovi Jánovi Pavlovi II.

V roku 1959 pri posväcovaní nového kostola v San Giovanni Rotondo k pátrovi Piovi pristúpila istá veľmi sklúčená pani z Neapola. Bola presvedčená, že vysviacka nového kostola je predzvesťou pátrovej smrti.

„*Nie,*“ ubezpečoval ju, „*zomriem, keď budú posväcovať kryptu.*“

V nedeľu 22. septembra 1968 vysvätili kryptu. V pondelok o pol tretej ráno páter Pio zomrel. Všetci prítomní, vrátane doktora Salu, videli, že pátrovi stigmy úplne zmizli. Neostala po nich ani len jazyka. Po smrti ho doktor Sala preobliekol, pričom cítil vôňu pomarančových kvetov. V priebehu jednej hodiny po smrti vyfotografoval páter Giacomo jeho ruky, nohy a bok. Ostré zábery potvrdili, že sa mu po smrti rany vytratil z tela. Pokožku mal hladkú ako dieťa. Zomrel v 81. roku svojho života. Na jeho pohrebe sa zúčastnilo 160 000 ľudí. Pre svoje duchovné deti zanechal záveť niekoľko dní pred svojou smrťou v slovách:

„*Milujte Pannu Máriu a vzbudzujte u druhých lásku k Nej!*“

Po jeho smrti v roku 1970 do San Giovanni Rotondo zavítali tri milióny návštevníkov.

Páter Pio bol blahorečený 2. mája 1999, svätorečený 26. júna 2002.

Často sa tvrdí, že ľudia dychtia po zázrakoch. Opak je pravdou. Popierajú ich, pretože nie sú ochotní zmeniť svoj život. Keby ich uznali, museli by uznať ich pôvodcu — Boha a jeho zákon.

Medzi nami žije aj veľa zatvrdilých Tomášov, ktorí by neuverili ani vtedy, keby zostúpil z neba sám Ježiš Kristus a mohli by vložiť prsty do jeho rán. Je však medzi nami aj veľa skutočných kresťanov, ktorí ku svojej viere nepotrebuju žiadne stigmy ani iné zázraky, lebo celý tento svet a život v ňom sú tým najväčším zázrakom, ktorý ich utvrdzuje vo viere.

Zdroj: http://www.magnificat.sk/old/htm02/zjav_005pio.htm

„A MY SME UVERILI A SPOZNALI, ŽE TY SI BOŽÍ SVÄTÝ“

Lucia Froncová

Toto pôstne obdobie nám ponú-
klo mnoho krásnych biblických
príbehov a postáv, najmä zo Sta-
rého zákona, cez ktoré sme mohli lepšie
spoznávať, aký je náš Boh. Toto 40 —
dňové spoznávanie nás mohlo čoraz viac
priblížiť k nášmu milovanému Otcovi,
ktorý sa nám dáva spoznať v každej jednej
sekunde nášho života. Tak akého Boha
sme spoznali za tých 40 dní?

V prvú pôstnu nedeľu sme spo-
znali Pána, ktorý dáva. Dáva Izraelitom
zasľúbenú krajinu po dlhom putovaní,
po rôznych skúškach. V evanjeliu bol
i sám Ježiš pokúšaný na púšti. A tu vidí-
me ten rozdiel medzi Bohom a Diablom.
Diabol ponúka bohatstvo, slávu, moc, ale
darmo ponúka, lebo on nám nemôže dať
vôbec nič, lebo nič nemá. Ale náš Boh má
a dáva nám. Dáva nám svoje požehnanie
v každých našich skúškach, dáva sa nám
On sám.

V druhú pôstnu nedeľu sme
spoznali Boha, ktorý chce, aby nám s ním
bolo dobre. Nechce, aby sme boli vystra-
šení ako Abram, ktorého prenikla hrôza,
keď Boh prechádzal cez rozpolené zviera-
tá ako dymiaci pec a ohnivá pochodeň.
Aj my sme občas tí, ktorým Boh naháňa
hrôzu, lebo si myslíme, že nás chce len
trestať. Pritom Boh chce, aby sme s ním

zažívali to, čo apoštoli na hore Tábor, kde
sa Ježiš premenil. Chce, aby nám bolo
s ním dobre. S kým nám je dobre, tak
vyhľadávame jeho prítomnosť, jeho čas,
radi sa s ním rozprávame a počúvame ho.
A to chce od nás aj Pán, aby sme s ním
boli viac a radi sme trávili čas v jeho prí-
tomnosti.

V tretiu pôstnu nedeľu sme
spoznali Boha, ktorý zapáľuje. Mojžiš ho
poznáva v ohnivom kry. Oheň horí, ale
nezhára. A takí máme byť aj my. Máme
sa nechať zapáliť Pánom, jeho láskou, aby
naša viera v nás horela jasne a silno. Ne-
máme byť ako ker, ktorý vôbec nehorí,
lebo prežívame našu vieru len tradične,
bez osobného vzťahu s Bohom. Ale nemá-
me byť ani ker, ktorý zahorí, ale potom aj
rýchlo zhorí, lebo nadšenie rýchlo pomi-
nie. Boh z nás robí zapálených kresťanov,
ktorí vytrvalo horia pre evanjelium, sú
stáli a pevní vo viere a jediným zdrojom
tohto ohňa je plameň Božej lásky.

V štvrtú pôstnu nedeľu sme spo-
znali Boha, ktorý dáva dôvod na radosť.
Tak ako Jozue a celý Izrael sa radovali
z toho, že doputovali do zasľúbenej zeme,
a ako otec márnотratného syna sa radu-
je z jeho príchodu, aj nám Pán ponúka
dôvod na radosť. Aj keď sa nám to ne-
zdá, lebo sme smutní a trpíme, v každom

jednom úsmeve a dobrom slove nášho blížneho vidíme samotného Boha, ktorý chce, aby sme sa radovali z toho, že jeho milované deti sa vždy vrátia k nemu.

V piatu pôstnu nedelu sme spoznali Boha, ktorý tvorí čosi nové. Skrze hlas proroka Izaiáša nám ponúka možnosť vždy začať odznova. On v nás tvorí niečo nové, lepšie. A to zažívame pri každej svätej spovedi, kedy začíname odznova a nechávame minulosť za sebou. Pán tvorí pre nás niečo nové, tvorí z nás nových ľudí, aby sme mali silu vždy začínať s Pánom. On je začiatok a koniec, alfa a omega.

Na Kvetnú nedelu sme spoznali Boha, ktorý trpí. Aj cez obraz Izaiášovho Pánovho učeníka, ktorý otvára svoje

ucho, nastavuje svoj chrbát na bitku a poputu, sa dostávame k spoznaniu Boha tak, ako by ho málokto spoznal. K Bohu, ktorý je na kríži. K Bohu, o ktorom píše Izaiáš, že bol opovrhnutý, vedený ako baránok na zabitie, ktorý nemal podoby ani krásy. A predsa v ňom najviac spoznávame Boha skrze jeho prebité ruky a nohy, skrze jeho prebodnuté srdce, skrze jeho obeť, ktorá vyvrcholí jeho slávnym zmŕtvychvstaním.

Ťažko môžeme dôverovať niekomu, koho nepoznáme. A práve preto nám náš milujúci Otec dáva toľko možností, ako ho lepšie spoznať, aby sme mu dôverovali, uverili mu, utekali k nemu a milovali ho. Na jeho spoznávanie máme celý náš život a Boh sa nám dáva spoznať, vždy a všade.

ČO NÁM POMÔŽE RÁŠŤ V LÁSKE

Prvé hádky, nepochopenia, túžba mať posledné slovo, prichádza hnev, zranenia a s nimi krik, plač, urážanie sa. Po každom z nich sa otvára čoraz väčšia trhlina vo vzt'ahu, ktorú zaplňa ticho. Ticho s nechceným prídavkom pripomínajúcim pod kožu ležúce dusno, pohlcujúce všetok radostný jas navôkol. Rozpína sa ako čierna diera, ničí budovanú jednotu, je ako jed. Mnoho vzt'ahov tu skončí – dvojica vycúva skôr, ako dala šancu láske. A pritom by stačilo tak málo...

Tak, je to tu! Pred nejakým časom medzi Ním a Ňou začalo vznikáť zalúbenie, ktoré bolo v skrytosti zvažované, s chvením vyslovené a vzájomne opätované. On a Ona začali spolu chodiť :). Možno sa stretli náhodou a vedia o sebe málo, možno sa dali dokopy po rokoch priateľstva a poznajú sa v mnohých ohľadoch a možno to bolo úplne inak. Či je to tak, či onak, zalúbenie prichádza vo väčšine prípadov ako maliar. Maľuje veľké ružové okuliare na tvárach zamilovaných: Neviem sa dočkať až uvidím Mareka! Tá Mirka, to je najúžasnejšia žena pod Slnkom!

Zalúbenie je len náznak, slabá príchuť skutočnej lásky.

Zamilovaný/á na druhom vidí len to dobré, krásne, túži po stretnutí, po blízkosti druhej osoby. Ak ste to aj neprežili, určite ste aspoň videli pár, ktorý spolu chodí dva týždne, tancovať sladkák... Áno, zalúbenie je nádherné, veď ho stvoril Boh! V zalúbenosti sme ale mnohokrát slepí, na nejaké to malé zranenie utŕžené od druhého rýchlo zabúdame, nevidíme chyby druhého, zanedbávame jedlo, učenie, prácu, druhých, Boha...

Treba ale povedať, že zalúbenie je len náznak, slabá príchuť skutočnej lásky. Každý vzťah je jedinečný, a tak toto očarenie druhým — poblúznenie zmyslov, môže trvať rôzne dlho. Veľký vplyv na dĺžku zalúbenia má vek, povaha človeka či skúsenosť z predchádzajúcich vzťahov. Vo všeobecnosti ale platí, že vo vzťahoch, ktoré vyrástli z priateľstva alebo vo dvojiciach, ktoré sa stretávajú veľmi často aj mimo spoločných rande (spolužiaci, kolegovia, susedia), je toto obdobie kratšie ako u zalúbencov na prvý pohľad, ktorí sú spolu raz za týždeň na prechádzke. Súvisí to s intenzitou trávenia spoločných chvíľ, ktoré nespĺňajú kritérium romantického rande (napr. riešenie školských/pracovných povinností, nákupy, vedenie stretka, akcie s inými priateľmi...), kedy spoznáme človeka aj mimo bublinu, ktorú som si okolo neho vytvoril/a.

Prvé hádky, nepochopenia, túžba mať posledné slovo, prichádza hnev, zranenia a s nimi krik, plač, urážanie sa. Po každom z nich sa otvára čoraz väčšia trhlina vo vzt'ahu, ktorú zaplňa ticho.

Ružové okuliare skôr či neskôr potom prirodzene začnú tmavnúť až nadobudnú čierny odtieň. Vzdušné zámky sa začínú rúcať, dvojica ani nevie ako, ale všetko je zrazu hore nohami, vzťah sa borí. On už nie je ten nebojácny mladík, čo má stále na tvári neodolateľný úsmev, ale mrzutý sebec, čo stále niečo požaduje! Ona už nie je tá krásna princezná, ktorá ma pochváli, ale ukecaná žiarlivka, čo ma len komanduje!

Prvé hádky, nepochopenia, túžba mať posledné slovo, prichádza hnev, zranenia a s nimi krik, plač, urážanie sa. Po každom z nich sa otvára čoraz väčšia trhlinka vo vzťahu, ktorú zaplnia ticho. TICHŮ s nechceným prídavkom pripomínajúcim pod kožu ležúce dusno, pohlcujúce všetok radostný jas navôkol. Rozpína sa ako čierna diera, ničí budovanú jednotu, je ako jed. Mnoho vzťahov tu skončí — dvo-

jica vycúva skôr, ako dala šancu láske. A pritom by stačilo tak málo...

Ak chceme skutočne napredovať, ak túžime rásť v láske, musíme sa naučiť hovoriť o tom, čo nám je neprijemné, čo nás bolí, čo nás trápi, čo nás zranilo, ale aj po čom túžime, čím žijeme...

Stačilo by prerušiť to TICHŮ. Dalo by sa oponovať: aké TICHŮ? **Veď hovoríme, rozprávame, kecáme o všetkom, veľa a stále! Áno, ale nie naozaj, nie do hĺbky, nie podstatu veci, nie vtedy, kedy by sme mali.** Nepovieme si medzi sebou, že sa cítim nemilovane, keď od teba nepočujem slová chvály, lásky, povzbudení; že ma deprimuje, keď sa ku mne správaš ako

k dieťaťu a nie ako k mužovi; že ma bolí, keď zabudneš na môj sviatok; že nemám rád, keď mi organizuješ celý život, aj keď to myslíš v dobrom...

Nechceme, bojíme sa, alebo to len nevieme povedať? Ak chceme skutočne napredovať, ak túžime rásť v láske, musíme sa naučiť hovoriť o tom, čo nám je nepríjemné, čo nás bolí, čo nás trápi, čo nás zranilo, ale aj po čom túžime, čím žijeme... **Musíme sa naučiť nielen rozprávať sa, ale aktívne komunikovať** (t.j. povedať, vypočuť a reagovať s otvoreným srdcom), **nielen hovoriť, ale zdieľať sa** (t.j. vyjadriť svoje vnútorné pocity, túžby, strachy, nádeje — nielen, kde som bol a čo som robil...), **nielen vysloviť prepad, keď to chce druhá strana počuť, ale skutočne sa ospravedlniť** (t.j. stotožniť to, čo hovoríme, s tým, čo je v skutočnosti v nás). Každý sme totiž originál, naše povahy, zmýšľanie, prežívanie sú jedinečné a ak ešte pripočítame fakt, že vnútorné fungovanie žien sa výrazne odlišuje od toho mužského, bez podelenia sa na 100% so svojim vnútom je ťažké spolu rásť. To, čo melancholickú ženu rozplače, si flegmatický muž ani nevšimne, no cholerického to možno rozčúli. **Do našich najvnútornejších útrob naozaj nik nevidí a to, aby sme mohli s partnerom budovať jednotu, sa nestane zázrakom, závisí to od našej vôle, otvorenosti a schopnosti odpúšťať.**

Budeme musieť obetovať časť svojho ja, aby tak mohla rásť dvojica, budeme sa musieť naučiť d'akovať i odprosovať. Vtedy budeme môcť začať budovať rovnováhu

**Ja + Ty = MY,
v ktorej k dokonalosti ne-
môže v samom strede chý-
bať Boh.**

Až potom, keď budeme toho schopní, budeme môcť zložiť čierne okuliare a uvidieť druhého v plnom svetle. Až keď ho/ju dokážeme prijať takého/takú, aký/á je, vtedy zakúsime, čo je to láska. **Pri delení sa so sebou samým totiž zistíme, že to nie je ľahké, že musíme vyjsť zo seba, odkrojiť zo svojej pýchy, urážlivosti, zo svojho zaužívaného spôsobu jednaní.** Budeme musieť obetovať časť svojho ja, aby tak mohla rásť dvojica, budeme sa musieť naučiť ďakovať i odprosovať. Vtedy budeme môcť začať budovať rovnováhu **Ja + Ty = MY, v ktorej k dokonalosti nemôže v samom strede chýbať Boh.**

Práve vzájomným upevňovaním MY prostredníctvom nezištnej obety, odpustenia, vernosti, modlitby, vyjadrenia vďačnosti, úprimných rozhovorov v láske, s požehnaním Všemohúceho dvojica môže zakúsiť, čo je to skutočná Láska. Ako totiž hovorí svätý Ján Pavol II.: „Keď muža a ženu spája skutočná láska, každý z nich berie na seba osud druhého ako svoj vlastný, aj za cenu námah a utrpení, aby ten druhý mal život a mal ho v hojnosti.“

Áno...! Tak tu sa niekde rodí rozhodnutie pre manželstvo, no to je už iné dobrodružstvo. Zaujímavé ale na tom všetkom je, že čo si pár vybudoval počas chodenia, mnohonásobne úročí v manželskom živote... Tak hor sa do požehnaného chodenia v Láske a bez TICHÁ! :)

Zdroj: <http://www.bezhranicna.sk/clanky/co-nam-pomoze-rast-v-laske/>

BOH LÁME NAŠE OKOVY

Lucia Ondrejková

Pamätáte si na príbeh Vianočná koleda od známeho anglického spisovateľa Charlesa Dickensa? Ak nie, pokúsila by som sa priblížiť vám jednu scénu, v ktorej sa lakomému obchodníkovi zjavil jeho nebohý spolupracovník Marley — zaťažený okovami, ktoré mu nedovolili ani po smrti pokojne odpočívať. Prišiel svojho spoločníka varovať — pretože okovy, ktoré ho spúťovali, si „vyrobil“ sám — tým, že bol príliš skúpy a lakomý. Možno sa teraz pýtate, prečo spomínam vianočný príbeh teraz na Veľkú noc, no chcela by som túto postavu využiť ako obraz toho, aké úžasné veci robí s nami Boh.

Marleyho okovy a reťaze — to boli všetky neprávosti, čo vykonal počas svojho života a ktoré si uvedomil až vtedy, keď bolo príliš neskoro. Teraz sa môžeme spýtať každý sám seba — čo je mojou životnou reťazou, ktorá ma spúťava a nedovolí mi pohybovať sa voľne? Čo zo mňa robí väzňa? Boh chce, aby som bol slobodný. Chce, aby som bol šťastný. Ale predsa sa nám sem tam „podarí“ zaplietť sa do reťazí našich hriechov a pá-

dov až natolko, že sa cítime byť úplne bezmocní, spútaní, úplne na dne. Viete, čo sa vtedy deje? Vtedy, keď sami seba nachádzame na samom dne našich možností a schopností, keď máme pocit, že sa nedarí iba nám — vtedy prichádza Ježišova vystretá ruka a jeho hlas, ktorý hovorí: „Som tu s tebou, chcem zlomiť okovy tvoj-

ho hriechu.“ On

skutočne pri-

chádza do na-

šich pádov

a chce, aby sme

Mu ich dali, a tak

sa opäť dostali bližšie

k Nemu. Ježiš vystiera

ku tebe svoju ruku a túži

ťa zbaviť tvojich okov,

ktoré ťa spúťávajú a chce

s tebou tancovať! :)

Preto mu dajme všetky

naše pády a nedostatky,

lebo iba v Jeho rukách

sa dokážu premeniť

na naozajstné požeh-

nanie do nášho života.

A nebojme sa! Nič nie je

také nehodné, aby sme Mu

to nemohli odovzdať — On

to premení a premení tak aj nás sa-

mých.

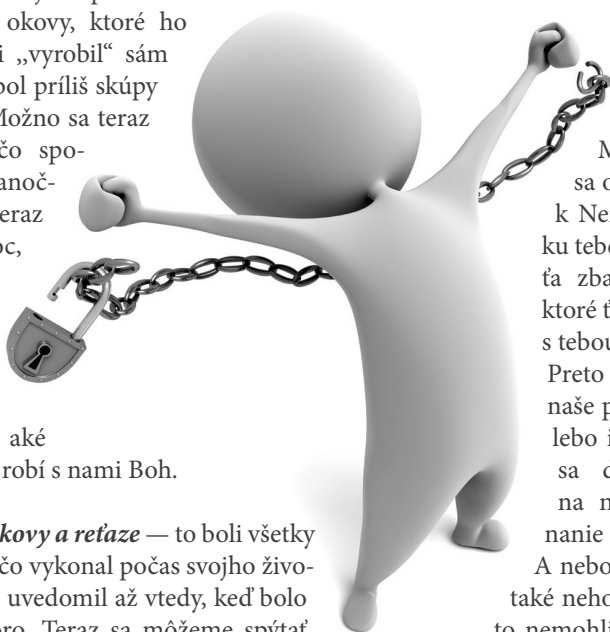
Prajem vám aj sebe, aby sme sa nechali

premieňať každý deň a špeciálne počas

Veľkej noci, kedy nám sám Boh ukazuje,

že aj keď sa všetko zdá byť nemožné, On

je stále s nami.

ZNIČENÝ ŽIVOTOM? TÝCHTO 5 MYŠLIENOK JE PRE TEBA!

Si v kolobehu povinností a nevládzeš? Nevieš spomaliť každodenný kolotoč?

Situácia, ktorú pozná každý z nás. Povinnosti ťa zahnali do kúta, kolotoč života sa krúti stále rýchlejšie a ty nevládzeš. Máš pocit, že z tohto sa už nedostaneš. Nech však prežívaš akékoľvek obdobie a zažívaš akékoľvek skúšky, nemusíš zúfať — existuje z toho cesta von.

Zničený životom? Nie s Bohom! Tu je 5 potvrdení, že je to tak.

1. Boh na teba nedopustí väčšiu skúšku, než dokážeš zniesť. **Znáša ju s tebou.**

„Keď som slabý, vtedy som silný.“ /2 Kor 12, 10b/

2. Majákom v ťažkých dňoch je **Kristova láska.** Nedovoľ žiadnemu dňu,

aby si na ňu zabudol. Inak zabudneš na to, že ťa hreje a posilňuje aj v náročných situáciách!

„Kto nás odlúči od Kristovej lásky? Azda súženie úzkosť alebo prenasledovanie, hlad alebo nahota, nebezpečenstvo alebo meč? Ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosti, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.“ /Rim 8, 35, 38b-39/

3. Keď sme vyčerpaní, môže sa nám stať, že zabúdame na podstatné a spoliehame sa iba na seba. Vtedy nás život môže naozaj pribiť k zemi. **Iba svojimi silami nezmôžeš nič!** Denne sa obracaj k Pánovi a vytvor mu miesto

v každom – i ľudsky nevládnuteľnom – momente. **Ak si srdce necháš čisté, život ťa nezdolá. Získaš nový.**

„Hľa, Pánova ruka nie je prikrátka, žeby nezachránil, a jeho ucho nie je zaľahnuté, žeby nepočul. Ale vaše hriechy sú priehradou medzi vami a vašim Bohom a vaše viny zakryli jeho tvár pred vami, že nečuje.“
/Iz 59, 1-2/

4. To, čo robíš, rob s láskou a stane sa to pre teba ľahším. **Ži s nádejou a vzlietneš ponad ťažkosti!**

„Ten, čo orie, má orať v nádeji, a kto mláti, tak v nádeji, že dostane z úrody.“ /1 Kor 9, 10/

5. Bez cesty spod balvanu ťažkostí sa ocitneš, keď zostaneš sám. **S Bohom sa ti to však nestane.**

„A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta.“ /Mt 28, 20/

Zdroj: <http://www.igospel.sk/prezivot/zniceny-zivotom-tychto-5-myslienok-je-pre-teba.html>

Foto: Depositphotos.com/alphaspirit

.....

Milý priateľ,

už čoskoro sa začne jedinečný projekt 9 mesiacov za život. Od 25. marca do 25. decembra 2016 budú modlitbové skupiny každé ráno počas pracovných dní prítomné na miestach, kde na Slovensku násilne zomierajú nenarodené deti. Dejisko Národného pochodu za život sa tak presunie z námestia na kľúčové miesta naprieč celým Slovenskom — bližšie k deťom, matkám, lekárom.

Chceme sa modliť za obnovu radosti zo života, chceme zviditeľňovať milosrdenstvo, chceme prinášať nádej deťom aj ich rodičom.

9 mesiacov za život nadväzuje na mnohé podobné iniciatívy po celom svete, ako napr. 40 days for life.

Boh, ktorý nás zjednocuje a skrze nás koná, je naša sila pri obrane posvätnosti ľudského života.

Vykroč už dnes a zapoj sa aj Ty v Tvojom meste.

Infomácie o projekte a miestach nájdete na: <http://9mesiacovzazivot.sk/>

AKO BYŤ MILÝM ČLOVEKOM

Dalajláma povedal: „Moje náboženstvo je veľmi jednoduché. Moje náboženstvo je láskavosť.“

Láskavosť je podľa mňa to, keď druhým vyjadrujeme taký rešpekt a pozornosť, aké chceme, aby preukazovali nám. Je to presne to zlaté pravidlo: „Robte druhým to, čo chcete, aby robili vám.“ V kolotoči života, ktorý od nás požaduje tak veľa, môžeme ľahko zísť z cesty a prestať sa snažiť byť tými, ktorými túžime byť. A vlúdnosť len tak odhodíme nabok — veď je toho toľko, čo ešte treba urobiť! No láskavosť nemusí znamenať len obrovské gestá a rovnako by sme ju nemali brať ako bremeno. Samozrejme, veľké gestá sú skvelé, ale je mno-

ho spôsobov, ako môžete jednoducho žiť milý život.

Ako teda byť milým človekom?

Neklebeťte

Do života ostatných vás nič nie je. Nekráčate v ich topánkach. A navyše, klebetenie hovorí oveľa viac o človeku, ktorý klebetí, než o tom, o ktorom sa klebetí.

Buďte pozorní

Prejavte o druhých úprimný záujem, venujte im svoju pozornosť. Všetci chceme, aby nás niekto počúval, videl a rešpektoval. Pýtajte sa a pozorne načúvajte odpovediam. Dajte ľuďom šancu, aby sa cítili dôležití.

Usmievajte sa

Úsmev je ten najjednoduchší spôsob, ako šíriť aspoň troška dobrej nálady. Nemusíte druhého poznať na to, aby ste mu venovali úsmev a tak rozžiarili jeho deň.

Pozdravte

Skúste hneď, ako vojdete do miestnosti, pozdraviť a povedať niečo milé. Už len jednoduché ranné „ahoj“ môže ľudí naladiť na dobrú nótu a povie im, že sa o nich zaujímate.

Správajte sa k druhým s rešpektom

Všetci sme z rovnakého cesta — kúsok Božieho zázraku v ľudskej podobe. V živote zastávame rôzne úlohy, ale to neznamená, že sme viac než iní. Skutočne vlúdna osoba prejaví rešpekt každému — bez ohľadu na jeho prácu či titul.

Dajte najavo vďačnosť

Ak pre vás niekto niečo urobil, dajte si tú námahu a oceňte to. Pri úplne jednoduchom a úprimnom „ďakujem“ pookreje každé srdce. Vždy, keď pre vás niekto niečo urobí, nájdite si čas a dajte mu vedieť, že si jeho pomoc ceníte.

Snažte sa

Na láskavosti záleží. V niektoré dni vám to, samozrejme, pôjde jednoduchšie a v iné ťažšie. No každý deň so sebou prináša novú príležitosť opäť sa začať posúvať k tomu ideálu, akým sa túžite stať. Majte stále na mysli vlúdnosť a vždy sa snažte hľadať príležitosti, ako rozjasniť niečí deň.

Zdroj: <http://www.cestaplus.sk/cestaplus/clanok/ako-byt-milym-clovekom>

PRIATEL'STVO

Jediná zbytočná otázka
vraj čo to za šialenstvo?
Láska je to? Je to láska?
Nie láska. Priateľstvo.

Priateľ je človek, čo nezradí
je to ten, s kým všetko môžeš
keď na úder povie: Nevadí
je to ten, kto vždy pomôže.

Prevedia ťa úsmevom aj slzami
v každej chvíli bude s tebou
prejde horami-dolami
aby našiel tvoje nebo.

Je to človek, ktorého máš rád
a tvoje srdce jeho dvorí
áno, to je to slovo kamarát
len sa mu musíš zveriť.

Večerná rosa a vlha,
slzavé kráľovstvo
lebo tam, kde láska zlyhá
tam potrebné je priateľstvo.

Autor: Milan Moško

ZAMILOVAŤ SA DO JEŽIŠA

Michaela

Som obrátená. Bude to rok — čochvíľa. Povedala som si, fajn, super. Pán ma vtedy raz zachránil veľmi konkrétnym spôsobom, ale čo ďalej??? Človek by si pomyslel, že jeho svet sa razom zmení, ale v skutočnosti to nie je celkom tak... V skutočnosti to totiž môže byť ešte zaujímavejšie, než by sme očakávali. Keď sa človek obráti, myslím, že väčšina z nás by to považovala za zázrak. Ale je naivné, no zároveň i úsmevné, si myslieť, že zo dňa na deň sa stanete aj svätými a ľuďmi žijúcimi skutočnú živú vieru podľa Božích zákonov. Alebo, že hneď v tom momente sa zmení celá vaša osoba a vy už nebudete tým, kým ste boli doteraz, že sa vzdáte svetských záležitostí, ktoré nám tento svet tak krásne predkladá a ponúka, a že začnete žiť skutočne živú vieru a správny kresťanský život podľa Pána. Toto sa mi nestalo. Teda, nie hneď — všetko prišlo postupne a postupne stále prichádza. Rozumiete, vo vašom srdci už prebieha nejaká premena, no vaša osoba ako taká a rozum tie všetky veci ešte nedokážu pretaviť do fyzickej podoby. Áno, niečo sa v mojom srdci začínalo diať, niečo, čo mohol vidieť iba On. Raz som čítala o tom, že Boh má vo svojom srdci špeciálne vyhra-

dené miesto pre každého jedného človeka, a naopak. Srdce človeka má špeciálne miesto, ktoré môže zaplniť iba Boh. Bez Neho teda nie sme úplnými. Myslím, že práve toto miesto v mojom srdci bolo tým prvotným, ktoré umožnilo vykľúčeniu malého semienka, ktoré napohľad nebolo viditeľným. Asi jedna z prvých zmien, ktoré nastali, bolo uvedomenie si,

že môj vtedajší vzťah s chlapcom, s ktorým som vtedy chodi-

la, nemá za základ Boha ako pevnú skalu, naktorej môžeme stavať. Jednoducho sme sa nezhodli v otázkach viery a vzťahu k Bohu, a tak som sa kvôli mojej silnej túžbe kráčať za Ježišom rozhodla ho ukončiť. Pomysleli by ste si, že s Bohom sa dejú

už len samé pekné a príjemné veci a že rozchody medzi

ne nepatria. Avšak, rozhodnúť sa pre Ježiša, je tá najsprávnejšia voľba, akú si môžete vybrať. Ak máte Jeho, máte všetko. Táto túžba rástla, prišla ozaj ako často spomínaný jemný vánok, nebadateľne, okom nepozorovateľne. Už to nebolo len o rozhodnutí, hnalo ma chcenie spoznať Ho viac, intímnejšie, veď je živý. Začala som nie len tak, z využitia voľného času, ale túžobne, chodiť na omše temer každý deň,

úprimne sa tešila zo stretnutia s Ním. Ako keď sa máte stretnúť s človekom, do ktorého ste sa tajne zamilovali. Vyhľadávala ho, chcete ho stále viac a viac vidieť, tráviť s ním čas, rozprávať sa, dozvedieť sa o ňom všetko, spoznať ho, jednoducho byť s ním. To všetko sa dialo, ale akoby iba z mojej strany. Aspoň tak som to pociťovala, akoby som sa do toho vkladala iba ja. So všetkým mojím snažením, a neustále ho hľadala a nenachádzala. Akoby som nenachádzala žiadnu interakciu medzi nami. Modlila som sa, začala chodiť na duchovný kurz, meditovala v modlitbe, trávila s Ním veľa času osobne, len my dvaja... No aj tak som mala pocit, akoby jeho odpovede ku mne nedoliehali, akoby sa mi nevenoval a hral nedobytného. Akoby som ho nemohla vidieť, počuť...

akoby som sa síce snažila, no nešlo to. Áno, niekedy ma aj zamrzelo a nahnevalo, keď som kládla otázky, no nedostávala odpovede. Ale potom sa raz čosi stalo. Mám knižku, ktorá pozostáva z 2-týždňového cyklu modlitieb na každý deň. A práve v jeden večer slová na daný deň zneli: „...nikto Ťa nehľadá bez toho, aby si ho nevolal.“ A a som konečne pochopila ďalší bod mojej cesty za Ním. Uvedomila som si, že to nie ja som bola tá, čo urobila prvý krok a neustále sa „márne“ snažila, ale ON. Už dávno. Dávno vtedy, keď sa rozhodol, že ma stvorí. Dalo mi to určitú pokoru a na druhej strane motiváciu pokračovať v mojej ceste s ešte väčšou túžbou. Neustále som dostávala takéto jemné znamenia skrze Ducha Svätého. Aj samotnú zamilovanosť som prežila

*Uzdravuje
skľúčených srdcom
a obväzuje ich rany.*

Ž 147,3

práve vďaka Božiemu dobrému duchu, čo som si vlastne uvedomila všetko až dodatočne a postupne neskôr. Až prešiel určitý čas, kedy som raz po spovedi pocítila, akoby tá informácia mnou prenikla a stala sa skutočnou. Úžasná vec. To, k čomu som od začiatku, od môjho obrátenia, spela. Že Ježiš už viac nie je iba môj známy, ale že sa stal mojím priateľom. Skutočným priateľom. Stal sa mi bližším. Ten čas, ktorý bol

pre mňa časom hľadania, ako som si sprvoti myslela, som veľmi potrebovala. Ale nie aby som ho našla, ale aby som si s Ním vytvorila skutočný vzťah, aby som ho viac spoznala a mala nekonečnú potrebu Ho spoznávať aj ďalej. On ten čas dokonale využil na to, aby som sa do Neho zaľúbila, aby to napokon nebolo len chvílkové, ale pomalé, postupné a čoraz viac hlbšie a intímnejšie. Nie,

nechcem sa stať reholnou sestrou, necítim to tak, túžim po manželovi — Božom mužovi, s ktorým budeme mať deti. No i tak môžeme mať s Ježišom krásny vzťah. Týmto príbehom chcem vlastne potvrdiť pravdu, že Boh je živý, a jediný, a to najväčšie, čo od nás chce a aj sám ponúka, nie je ničím viac a zároveň všetkým — JEDEN VZŤAH. Vzťah s Ním. A práve v tom, ako som z hľadania dospela k uvedomeniu, že

som sa do neho zaľúbila, že sme priateľmi, som spozorovala tú dynamiku, jeho vývoj a teda jeho živost a realnosť. Je to vzťah, ktorý nie je vôbec jednoduchý a priamočiary, nie je to niečo, čo získate za jednu nedeľnú omšu v kostole alebo hneď po obrátení. Musíte byť vytrvalými a predovšetkým sa oň starať, pestovať ho, pretože to je to malé krehké semienko, ktoré ale môže vyrásť v silnú nesmrteľnú najkrajšiu rastlinu. Zároveň je

špeciálny, unikát! Boh je tak neuveriteľne úžasný, že do každého vzťahu vstupuje originálne. On nás dokonale pozná, každého jedného, a preto aj náš vzťah s Ním je šitý priamo na nás, s ohľadom presne na naše túžby a potreby. Ja som sa potrebovala evidentne (a stále potrebujem) učiť trpezlivosti, keďže som chcela hneď všetko a presne vtedy, kedy sa to hodilo mne.

Ale správne vzťahy takými nie sú. Nie sú o jednom, ale o dvoch. V každom jednom dáva toľko pozornosti a lásky, akoby ďalšie pre neho ani neexistovali, no zároveň túži a chce rovnako intenzívny vzťah s každým, lebo miluje všetkých rovnako. Chvála a vďaka Otcovi za Jeho veľkorysosť a lásku, pretože On je kráľom, a i napriek tomu sa neustále dychtivo skláňa ku nám maličkým.

Miesto pre nalep. čísla	Lekársky predpis	Kód lekára
	Zdravotná poisťovňa poistenca U I E R A	
Priezvisko a meno	Milované Božie dieťa	Rodné číslo
		9z 43,4
Bydlisko	Lebo Bohu nič nie je nemožné (Lk 1,37)	
Dg.	Kód	U h r a d í
Rp.		poisťovňa pacient
		euro cent euro cent
	Ž 41, 1-4	
	1 Pt 4, 12-13, 19	
	Jak 5, 14-15	
	9z 57, 15; 18-19	
Dg.	Kód	
Dňa: 20.3.2016	Spolu	
		
odtlačok pečiatky a podpis lekára		Por. číslo predpisu
		Ž 136, 1-4
Prijal	Pripravil	Spolupracoval
		Expedoval
		Dátum

SAMUEL

Juliana Korenčiaková

Mocný a vplyvný muž, verný Boží prorok, najväčší vodca Izraela medzi Mojžišom a Dávidom. Od Boha vyprosený, Bohu obetovaný, osobne Bohom povolaný — SAMUEL.

Považuje sa za prvého z prorokov a posledného zo sudcov. Zastával veľa funkcií — bol prorokom, kňazom, sudcom i vodcom národa. Bol poverený výnimočnou úlohou: mal dohliadať na ustanovenie prvého izraelského kráľovstva. Pod jeho vedením sa Izrael znova vrátil k Bohu. Zjednotil izraelské kmene. Samuel sám pochádza z kmeňa Léviho, z ktorého podľa tradície vyrastali izraelskí kňazi. Jeho matka Anna sa dlho trápila, pretože nemohla mať deti. Každoročne chodila do chrámu, aby sa modlila za potomka. Pán ju vyslyšal a porodila syna. Dala mu meno Samuel, čo znamená „Vyslyšal Boh“. Potom ho, ešte ako malé dieťa, obetovala chrámu, aby slúžil Bohu.

Samuel slúžil v chráme pod dohľadom starnúceho kňaza Héliho. Počas jednej noci ho Boh povoláva. Samuel na jeho volanie odpovedá:

„Hovor, Pane, tvoj sluha počúva.“ (1 Sam 3,9)

A celý Izrael poznal, že Samuel je Boží prorok. Samuel počúval Boha, a tak Izrael počúval Samuela:

*A Pán sa ďalej zjavoval v Šíle, lebo Pán sa zjavoval Samuelovi v Šíle podľa Pánovho slova.
(1 Sam 3,21)*

Vnímal Boží spôsob vedenia — nepáčilo sa mu, keď si Izraeliti žiadali kráľa po vzore okolitých národov: „...ustanov nám kráľa, nech panuje nad nami, ako je to u všetkých národov!“ (1 Sam 8,5), ale Pán mu hovorí:

„Vypočuj hlas ľudu vo všetkom, čo ti povedia, ved' nie tebou opovrhli, opovrhli mnou, aby som nekraloval nad nimi“ (1 Sam 8,7)

Pomazal kráľa Saula na žiadosť Boha, lebo „ľud si povedal“, hoci ich varoval, že to neprinesie pokoj a dobro. A tak Boh tvrdo vychováva vlastný vyvolený národ. Saul však neposlúchal Božie príkazy a nárokoval si určité práva, ktoré prináležali výhradne Bohu. A tak Samuel podľa Božích pokynov vyhľadal Dávida a pomazal ho olejom na znamenie toho, že sa stane kráľom Izraela.

Keď Samuel zomrel, oplakával ho celý národ. Ním totiž končí veľmi dôležité obdobie v dejinách Izraela — obdobie, kedy bol jeho jediným kráľom a panovníkom sám Boh.

A odkaz od Samuela? Netrápte sa nepodstatnými vecami:

*A nevzdalujte sa za ničomnosťami, ktoré nepomôžu a nezachránia, pretože sú ničomnosťou.
(1 Sam 12, 21)*

ODPUSTENIE ALEBO ODPUSTE(NIE)

Vladimíra Martvoňová

Už pár dní cítim v sebe veľmi silnú túžbu, potrebu vám niečo napísať. Priznávam, že tento článok píšem po veľmi osobnej, (možno) negatívnej skúsenosti, ktorá, verím, raz bude pre mňa veľmi pozitívna, pretože si myslím, že ma má učiť a formovať vo mne pokoru. Aj keď istý čas potrvá, kým mi srdce povie, či ešte stále môžem robiť to, čo mám tak veľmi rada...

Počas Vianoc bolo hlavnou témou narodenie Krista zabalené odpustením. Hoci prežívame pôst, napriek tomu by som sa s vami chcela hlbšie zamyslieť nad touto témou. Keď som počúvala na svätých omšiach kázne o odpustení, veľmi často ma pichlo pri srdci a do očí vyhrkli slzy... Len čo počujeme o odpustení, automaticky si povieme, že by sme mali my odpustiť alebo skôr by mali ľudia odpustiť nám. Odpustenie naozaj z celej hĺbky duše je dlhý, často celoživotný proces. Myslím, že v pravej prosbe o odpustenie je zahrnuté aj priznanie si svojej chyby, pádu, poklesku. Povedať: „Odpusť mi, prepáč mi a v svojej hĺbke duše sa pred Bohom, pred sebou a pred ľuďmi priznať, že chyba, omyl, pád, boli na oboch stranách a napriek tomuto zlyhaniu v duši túžim, chcieť a hlavne začať aj nekonečne veľakrát odznova, je nekonečný, neopísateľný, Bohom daný dar pokory.

Vraví sa, že odpustiť znamená zabudnúť. Kiež by sme mali túto neskutočnú, nádhernú vlastnosť, ktorú má iba Boh. My

síce povieme: „Odpustil, odpustila som ti, ale buď pripomíname donekonečna ľuďom ich poklesky alebo aj keď odpustíme, už si udržiavame značný odstup od ľudí, ktorí nám ublížili, prosili nás o odpustenie. Bojíme sa opätovného sklamania, zranenia. S nami ľuďmi to však veľmi často býva tak, že si dávame podmienkové odpustenie. Toto nemám rada. Lebo buď chceme odpustiť alebo sa odpusteniu urputne bránime. V takomto prípade nemôžeme o odpustení hovoriť ani zďaleka. V takom prípade nemôžeme ani my čakať odpustenie ani od Boha, ani od ľudí. Vo vianočnej homílii zazneli aj tieto slová: „*Odpustiť znamená vypustiť niečo zo seba von, vypustiť všetko zlé, čo škodí našej duši, nášmu vnútru. Znamená však odpustiť aj naozaj na všetko zabudnúť? U Boha bezpodmienečne. U nás ľudí je to zložitejšie. Všetci vieme, že keby sme dokázali odpustiť ihneď a bez podmienok, boli by sme svätí, dokonali už tu na zemi.*“

Pri písaní tohto článku som mala dni, keď ma vnútorne išlo rozhodiť od zlosti. Vtedy som si uvedomila, že nemôžem písať o odpustení. Musím sa upokojiť. Svoj hnev pretransformovať na niečo iné. Dobré, pozitívne. Nejde to hneď a vždy, ale dá sa to. Na druhej strane som presvedčená, že nikto nemôže zatláčať svoj hnev donekonečna, lebo to vnútorne zabíja a ničí. Ak je hnev potláčaný dlhodobo, potom vybuchnete naraz, nekontrolovateľne. Svoj hnev namierime na prvého

človeka, ktorý nám príde do rany. Ten vôbec za mnohé veci ani nemôže... Môže sa stať, že jedného dňa zrazu pocítite, že vám zatvrdla duša. Je vám už absolútne všetko jedno. Modlili ste sa nespočetne veľakrát, aby Pán Boh pomohol, a nič. Tiež som zažila také chvíle, keď som sa cítila vnútorne mŕtva. Zatvrdnutá, neschopná akéhokoľvek citu, prejavu lásky či pozitívnej emócie. Bola to moja najväčšia skúška života. Viem však, že bola veľmi potrebná a určite nebola posledná...

Behom písania tohto článku sme sa prehupli do pôstneho obdobia. Myslím, že odpúšťať treba každodenne po celý život. Teraz cez pôst je to ideálne. Dostala som lekciu od života. Veľmi veľa ľudí, priateľov som stratila, pretože som na nich veľmi veľa tlačila. Že sa sami od seba neozvú, nenapíšu, nezavolajú. Vždy sa musím len ja. Veľmi veľa som ich kritizovala. Keď som ich stratila, bola to pre mňa veľmi tvrdá, no dobrá lekcia. Veď nikto nežije život toho druhého a neviem, v akej životnej situácii sa momentálne nachádzajú a prečo sa neozývajú. Veď nikto nemá rád ustavičnú kritiku. Tiež to zažívam od niektorých ľudí, a nie je to príjemné. Táto životná lekcia ma naučila nebrať naozaj nič ako samozrejmosť. Tobôž nie priateľstvo. Teraz sa snažím skôr sama seba v duchu pýtať, prečo sa nemohli ozvať, čo im do toho prišlo? Čo sa stalo, že sa nemohli dlho ozvať? Hlavne sa snažím ľudí do ničoho netlačiť. To bola moja najväčšia chyba. Všetci sa cítíme slobodnejší, keď nikto na nikoho netlačí. Mojim priateľom a všetkým ľuďom, ktorým som takto ublížila, som sa snažila a snažím za všetko ospravedlniť. Voľba je však už na nich. Ja môžem len čakať a prijať ich rozhodnutie, nech je a bude akékoľvek. Priatelia a ľudia, ktorým som takto ublížila, sú a zostanú

navždy mojimi priateľmi. Ako povedala pani Vierka, veľmi milá a skúsená osoba. Tak, či nám ľudia naozaj odpustia, to vie iba Boh. Najdôležitejšie je, aby sme sa my pokúšali, naozaj chceli a potom zistili sami vo svojom vnútri, že sme dokázali druhým vnútorne odpustiť. Pomôže to druhým, zlepši naše vzťahy a nás samých odpustenie vnútorne oslobodí.

K odpusteniu nám môže teraz mimoriadne pomôcť nielen celé pôstne obdobie, ale nádherný Rok milosrdenstva, ktorý teraz prežívame. Verím, že jeho koniec bude pre nás len začiatkom, aby sme sa celý život učili byť milosrdní. Nech aj z našich duší, mysle, slov prúdia lúče milosrdenstva... aby sme raz mohli byť ako milosrdní blahoslavení v nebeskom kráľovstve. To vám aj sebe z celého srdca prajem a vyprosujem. Tak poďme spolu na túto ťažkú, bolestivú, ale najkrajšiu, najcennejšiu cestu odpustenia = cestu LÁSKY!

.....

Svoje námety a príspevky do časopisu Lúče zasielajte na: zmm@zmm.sk. Ďakujeme.

„Hľadaj radosť v Pánovi a dá ti,
za čím túži tvoje srdce.“
(Ž 37, 4)

Radosť budeme mať vždy, pokiaľ si ju necháme vziať! Drahý priateľu, po akej radosťi túžiš a nechceš si ju dať vziať? Zrejme už poznáš mnohé „povrchné“ radosťi, čo ponúka tento svet, po ktorých v srdci ostávajú len spomienky, a potom len prázdnota... **Verím, že túžiš po RADOSTI, ktorá naplní srdce i celý život. Taká RADOSŤ sa rodí v osobnom vzťahu s Ježišom Kristom.**

Pozývam Ťa teraz na stretnutie s Ním a Jeho slovom, ktoré je veľmi živé a účinné... *penetrá až po oddelenie duše od ducha, rozsudzuje myšlienky a úmysly srdca* (porov. Hebr 4, 12). Nebude to len čas pasívneho počúvania uší, ale úprimne túžim a prosím, nech Duch Svätý otvára naše srdcia pre jeho Slovo a nech v nich koná, ako sa jemu páči. Nech sa dotýka miest, ktoré potrebuje prebudiť, nech dá svetlo tam, kde pre tmú nevidíme a nech dá porozumieť tomu, čo máme aj žiť. Pozýva nás poznávať Božiu radosť ako súčasť Jeho večného milosrdenstva. *A do tejto radosťi nás chce ponárať cez skutky, ktoré koná ľuďom*

(porov. Ž 66, 5), ak mu to vo svojej slobode dovolíme. Počúvajte spolu čo nám o tom hovoria podobenstvá o stratenej ovci a drachme. Hovoria o radosťi, ktorú prežíva pastier z nájdenia stratenej ovce. Nenecháva si túto radosť len pre seba, ale len čo príde domov, zvolá priateľov a susedov a povie: „*Radujte sa so mnou, lebo som našiel ovcu, ktorá sa mi stratila.*“ (porov. Lk 15, 6) Tak isto žena, ktorá vymetá dom a robí všetko pre to, aby našla svoju stratenú drachmu — keď ju nájde, zvolá priateľky a susedky a povie: „*Radujte sa so mnou, lebo som našla drachmu, čo som stratila.*“ (porov. Lk 15, 9) **Teda ide o takú radosť, ktorá sa nedá prežívať osamote, ale pozýva do nej všetkých priateľov a susedov.** Čo znamená byť „stratený“? Sama nad tým premýšľam vždy, keď vidím niekoho, kto je neúctivý, neochotný, nemilosrdný a svojimi gestami a slovami bezdôvodne zraňuje iného. Veľmi vtedy túžim byť súčasťou jeho hľadania a zároveň s ním byť v radosťi z jeho nájdenia. A čo keď je to človek, ktorý je nám blízky?

Svätý Otec František nám v takýchto situáciách života hovorí: „*Prosím vás teraz o jednu vec. Všetkých, v tichosti. Pomyslime si každý na jednu osobu, s ktorou si dobre nevychádzame, s ktorou sme pohnevaní, ktorú nemáme v láske. Myslime na túto osobu a v tejto chvíli sa v tichosti za ňu modlime, a staňme sa voči tejto osobe milosrdnými.*“ (15. 9. 2013, pred modlitbou Anjel Pána) **Boh nás neustále požíva do hľadania strateného, všade tam, kde sme a kde vidíme, že chýba milosrdenstvo so svojou osobitnou radosťou.** To je zároveň to pozvanie do spolupráce s Ním na záchrane každého človeka a budovania Jeho Kráľovstva.

Ježiš ďalej pokračuje vo svojom rozprávaní podobenstiev: „*Hovorím vám: Tak bude aj v nebi väčšia radosť nad jedným hriešnikom, ktorý robí pokánie.*“ (Lk 15, 10) Tá stratená ovca sa v skutočnosti neobrátila, rovnako sa tak drachma ne-

vrátila do mešca. To stratené bolo nájdené Tým, ktorý všetko zanechal, aby išiel so svojou láskou v ústrety k obráteniu. **Takéto obrátenie je však možné len vtedy, ak si človek prizná, že sa stratil.** Obrátiť sa, teda, obrátiť svoj pohľad od svojho „ja“ k Bohu. **Prestať sa obviňovať a zisťovať, kto môže za moje poblúdenie.** Jednoducho uveriť slovu, ktoré hovorí, že *tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré* (porov. Rim 8, 28).

A začať Ho chváliť za to, že to mi **On dáva ten pokoj a pravú radosť srdca po každom mojom rozhodnutí zanechať zlé cesty a žiť tak, ako to On chce a učí ma vo svojom SLOVE.**

Vieš si predstaviť aká radosť „vypukne“ v nebi? Je to radosť milosrdného Boha, ktorý znova nachádza svojich synov a svoje dcéry. Boh má potešenie z toho, keď vidí, že sa neustále obraciame k nemu. **Potešujeme nášho milosrdného Boha touto radosťou z hriešnika, ktorý robí pokánie.** „*Lebo jeho milosrdenstvo je večné*“ (Ž 136). A určite poznáš tú radosť, keď nám Ježiš ústami kňaza povie tie slová plné milosrdenstva. Kolkokrát si to už počul? „*Milosrdný Boh Otec, ktorý smrťou a zmŕtvychvstaním svojho Syna zmieril svet so sebou a zoslal Ducha Svätého na odpustenie hriechov, nech ti službou Cirkvi udelí odpustenie a pokoj. A ja ťa rozhrešujem od tvojich hriechov v mene Otca i Syna i Ducha Svätého*“. A všetky naše hriechy

ponára do mora nekonečného milosrdenstva. Nezabúdajme za to ďakovať Ježišovi, hrajme a spievajme na slávu jeho mena, vzdávajme mu chválu (porov. Ž 66, 2).

Ďakujme každému kňazovi, ktorý s láskou počúva tie naše pohlúdenia, pomáha a radí nám, ako zmeniť zmýšľanie, čo zanechať a čo začať ináč...

A keď ju nájde, vezme ju s radosťou na plecía... zvolá priateľov... Radujte sa so mnou, lebo som našiel ovcu, ktorá sa mi stratila... (porov. Lk 15, 4 — 10) Prosme a modlime sa za svojich „pastierov“, aby mali silu hľadať stratené ovcečky. Hľadať starostlivo, kým ich nenájdu, tak ako žena z podobienstva. Odmeň ich milosrdenstvom radosťou, ktorá je súčasťou neba a Božích anjelov.

Keď končím týchto pár slov, modlím sa siedmy deň „Deviatnika k Božiemu milosrdenstvu“. A tak sa, drahý priateľu, chcem teraz za teba modliť slovami tohto

dňa, nech sa i na tebe vyplní toto prislúbenie milosrdného Boha.

„Večný Otče, zhliadni milosrdným okom na duše, ktoré oslavujú a uctievať Tvoju najväčšiu vlastnosť, Tvoje nekonečné milosrdenstvo a ktoré prebývajú v najmilostivejšom Ježišovom Srdci. Tieto duše sú živým evanjeliom, ich ruky sú plné skutkov milosrdenstva a ich duša naplnená radosťou spieva pieseň milosrdenstva Najvyššiemu. Pokorne Ťa prosím, Bože, preukáž im svoje milosrdenstvo pre nádej a dôveru, ktorú v Teba vkladajú. Nech sa na nich vyplní Ježišovo prislúbenie: „Duše, ktoré budú uctievať moje nekonečné milosrdenstvo, ja sám budem chrániť v živote, a zvlášť v hodine smrti, ako svoju chválu.“ Amen.

V radosnej modlitbe vaša
Sr. Siarda Peticová
sestry premonštrátky

RADOŠŤ JE VIDITEĽNÁ

Ciel':

Poukázať na to, že ak prežívame skutočnú radosť zo života s Ježišom, nie je možné si ju nechať pre seba.

Predpokladaná dĺžka trvania: cca 60 min.

Pomôcky:

- Sväté písmo pre každého účastníka;
- papiere + písacie potreby;
- vytlačené pokyny ku pantomímam (na <http://www.svetovednimladeze.sk/na-stiahnutie>);
- vytlačený „Minikurz“ a modlitba pre každého účastníka

Poznámky pre učiteľ/a/animátora:

1) **Niečo tu „nehrá“ (pantomíma)** — rozďaj účastníkom streťka inštrukcie k pantomímam (jednotlivci, dvojice, skupinky). Počet pantomím prispôsob počtu účastníkov a času, ktorý máš k dispozícii. Po každej z nich sa spýťaj ostatných účastníkov, čo herci zahrali, tieto typy si môžeš zapísať, zídu sa ti v diskusii.

Pri pantomíme sa nepoužívajú slová, zvuky, ani rekvizity!

- **Pripravili ste svojmu kamarátovi narodeninovú oslavu, práve prišiel čas, aby ste mu zablahoželali.**

Zahrajte túto situáciu bez radosti a úsmevu. (3 – 5 herci)

- **Kráčaš zamyslený cez mesto a zrazu vidíš svojich veľmi dobrých kamarátov, ktorých si už dávno nevidel. Veľmi sa z toho tešíš, je toho tak veľa, čo by si im chcel povedať...**

Zahrajte túto situáciu tak, aby ste neprejavili žiadne prekvapenie ani radosť. (3 herci)

- **Čakáš na vlak na stanici vo väčšom meste, zrazu zbadáš svoju obľúbenú (športovú/ speváčku...) hviezdu. Je to tvoja jedinečná šanca rozprávať sa s ňou, odfotiť sa, vypýtať si podpis. Ideš na to!**

Zahrajte túto situáciu bez toho, aby si prejavil prekvapenie a radosť. (2 herci)

- **Zvoní ti telefón. Hlas na druhej strane (ktorý nepočujeme) ti oznámi, že v súťaži, do ktorej si sa zapojil, si vyhral výlet do New Yorku. Zahraj túto situáciu tak, že neprejavíš ani trochu radosti a prekvapenia. (1 herec)**

2) **Diskusia** — vráťte sa k prvej pantomíme a postupne k ďalším. Uhádli účastníci, o aké situácie išlo? Bolo to jednoduché? Čo ich zmietlo, prečo sa mýlili? Čo im tam chýbalo, ako by to asi vyzeralo naozaj? Herci prezradia, aká bola ich úloha, môžu/nemusia pri tom prečítať inštrukciu.

3) **Zamyslenie** — Situácie, ktoré sme videli v pantomímach spájali prekvapenie a radosť, ktoré prirodzene v takýchto chvíľach zažívame. Preto sme sa mohli pri hádaní mýliť a z narodeninovej oslavy a gratulácii sa v našich očiach mohla stať smutná udalosť a vyslovovanie úprimnej sústrasti. Tie isté gestá, ale úplne iný význam, emócie. V reálnom živote ľahko posúdime situáciu na základe toho, ako sa ľudia tvária, pretože ich tváre odrážajú väčšinou to, čo prežívajú. Najmä silné emócie ako nadšenie, prekvapenie, nie je ľahké pred inými ukryť. Teda, ak prežívaš radosť, nadšenie, väčšinou to je na tebe vidieť a teší to aj ľudí, ktorí sú okolo teba. Ale ty sa o svoju radosť môžeš podeliť mnohými spôsobmi, pozrime sa, ako to robia ľudia v Biblii.

4) **Čítanie Božieho slova** — *prečítajte si spolu dva úryvky: (Lk 15, 4 – 10) – Podobnosť o stratenej ovci a drachme a (Jn 4, 5 – 30.39 – 42) – Ježiš a Samaritánka. Ak máte čas, môžete ich raz čítať nahlas a druhýkrát každý sám a nechať si chvíľku ticha na zamyslenie.*

5) **Diskusia & anketa** — *rozmyšľajte a rozprávajte o tom, v čom sa líšia a čo majú spoločné vaše pantomímy a prečítané state z Biblie. Ako sa správajú jednotlivé postavy — ako prejavujú svoju radosť, čo je následkom tejto radosti? Ovplyvňuje to ľudí okolo nich? Ako? V úryvkoch zo Svätého písma sme videli, že ľudia mali dôvod na radosť, ktorú bolo vidieť, cítiť z ich konania. V pantomímach práve táto radosť chýbala, preto boli čudné, neprirodené, mäťúce. Sú v tvojom živote veci, z ktorých máš radosť? Vidíš Božie požehnanie vo svojom živote? Stretol si tiež Ježiša? Ako to prejavuješ? Hovoríš o tom so svojimi priateľmi?*

Rozdaj účastníkom papiere a písacie potreby. Polož im nasledovné otázky:

- **Čo ti dlhodobo alebo v poslednom čase spôsobuje radosť?**
Čo ťa milo prekvapilo? Kto ťa potešil? Čo ťa potešilo? Čo sa ti podarilo?
- **Vyznač, ktoré z tých vecí, ktoré ti urobili radosť, spôsobil Boh.**
Kde vidíš jeho konanie, starostlivosť, pomoc, štedrosť, lásku...?
- **Vyznač, o ktorých z tých vecí si už niekomu hovoril.**
Je ich viac, ako tých, o ktoré si sa zatiaľ s nikým nepodelil?

6) **Reflexia** — *môžeš sa pýtať účastníkov: Je pre teba ľahké vidieť dobré veci, ktoré Ježiš robí v tvojom živote? Hráš „pantomímu“ a nechávaš si svoju radosť pre seba, máš obavu z toho, čo povedia tvoji kamaráti, spolužiaci, rodičia... keby si im povedal, čo dobré sa stalo v tvojom živote, z čoho sa tešíš a že to urobil Ježiš? Alebo si ako pastier, čo našiel ovcu, žena, čo našla stratenú drachmu, či Samaritánka, ktorí vo svojej radosti zavolali svojich priateľov a delili sa so svojou radosťou?*

7) **„MINIKURZ“ ako si pripraviť a povedať svedectvo** – *nie vždy je ľahké „zvolať všetkých priateľov“ a vraviť „nebude to Mesiáš?“. Ale dá sa to naučiť, dôležité je vedieť „ako“ a vyskúšať si to.*

Rozdaj účastníkom vytlačený Minikurz, kde nájdú základné informácie o tom, ako si pripraviť a povedať svedectvo, spolu si ním prejdite a vysvetlite jednotlivé body.

Potom nechaj účastníkom čas, aby si vybrali niektorú z „radostí“, ktorú spomenuli v ankete, ale nikomu o nej zatiaľ nehovorili. Vyzvi ich, aby si skúsili pripraviť svoje svedectvo práve o vybranej „tajnej radosti“.

Ak budete mať čas a požehnanú atmosféru, popros ich, aby sa so svojimi svedectvami podelili s ostatnými. Môžete si to tiež zadať ako domácu úlohu a svedectvá si môžete porozprávať na ďalšom stretnutí/hodine náboženstva. Alebo sa najbližšie pozdiate o tom, komu ste svoje svedectvo darovali...

„MINIKURZ“ ako si pripraviť a povedať svedectvo

- Svedectvo hovorí o svojej skúsenosti, nie niekoho iného, je pravdivé, úprimné, keď hovoríš o svojej skúsenosti s Ježišom, nepotrebuješ nič prikrášľovať, zveličovať.
- Svedectvo je krátke (3 – 5min), ten, kto v ňom má vyniknúť nie si Ty, ale Ježiš.
- Svedectvo je radostné, prináša nádej, posilňuje vieru, ale nie je neprirodzene idealizované (napr. „Odvtedy som nikdy neprežíval smútok...“; „Už navždy budem šťastný a nič zlé sa nemôže stať...“)

Štruktúra svedectva

- Načrtni stručne svoju situáciu, „ako to bolo, čo sa dialo“ (2 – 3 vetami).
 - Povedz, čo sa stalo — čo urobil Ježiš.
 - Povedz, čo sa odvtedy zmenilo, vychádzaj z toho, čo si vravel na začiatku svedectva, porovnaj situáciu predtým a teraz.
 - Vyber si nejakú udalosť zo svojho života, s ktorou sa chceš podeliť s druhými.
 - Porozmýšľaj, komu by si mohol povedať svedectvo. Je dôležité najprv si vybrať adresáta a potom si podľa toho pripraviť svedectvo vhodným spôsobom.
- Toto je dôležitá časť prípravy svedectva. Môžeš sa chvíľku modliť za to, aby ti Ježiš dal múdrosť v tom — komu a kedy povedať toto svedectvo.
- On to rád urobí
- Pokús sa napísať svoje svedectvo vybranému človeku podľa predošlých bodov.
 - Ak si to potrebuješ najprv vyskúšať, natrénovať, povedz svoje svedectvo svojmu súrodencovi, kamarátovi.
 - Nezabudni — **3xR: Radosť Rozdávaním Rastie!** Nenechávaj si ju pre seba.

Modlitba a rozhodnutie

Ježišu,
všetko dobré, čo mám a čo prežívam, je od teba.
Prepáč mi, že nie vždy si to uvedomujem.

Prosím, daj mi dar vďačnosti,
aby som videl, čo všetko robíš v mojom živote.

Daj mi dar radosti,
aby som to nielen videl, ale aj prežil,
a aby som mohol byť povzbudením pre iných.

Daj mi dar slobody a odvahy,
aby som sa nebál hovoriť o tom, čo všetko pre mňa robíš,
ako sa o mňa staráš a ako veľmi ma máš rád.

Daj mi dar múdrosti,
aby som to robil správnym spôsobom.

Dnes sa rozhodujem, že chcem žiť Evanjelium,
ktoré je radostnou zvesťou,
a že chcem nasledovať príklad pastiera a ženy,
ktorí svedčili o svojej radosti.

Chcem ťa spoznať ako Samaritánka,
utvrdiť sa o tom, že si Mesiáš,
a toto presvedčenie s radosťou podať ďalej,
mojim bratom a sestrám.

Použi moje slovo, moje svedectvo na to,
aby ťa mohli spoznať ľudia okolo mňa,
a aby sa aj sami presvedčili,
že život s tebou prináša radosť. Amen.

Pre MILOSRDNÝ ROK pripravila: Radka Golianová.

ÚRYVKY Z DENNÍČKA SVÄTEJ FAUSTÍNY O MILOSRDENSTVE A RADOSTI

1049 Som nesmierne šťastná, hoci som najmenšia, a nechcela by som zmeniť nič z toho, čo mi Boh dal. Moje vnútorné spojenie s Bohom je také, že nikto zo stvorení to nemôže pochopiť, a zvlášť hĺbku jeho milosrdenstva, ktorá ma zahŕňa. Som šťastná zo všetkého, čo mi dávaš.

1121 Niet väčšieho šťastia ako to, že Boh mi dáva vnútorné poznať, že mu je milý každý úder môjho srdca, a keď mi dáva najavo, že ma osobitne miluje.

1406 Dnes mi Pán dal vnútorné poznať, že ma neopustí. Dal mi poznať svoju velebu a svätosť a zároveň svoju lásku a milosrdenstvo voči mne a hlbšie poznanie mojej úbohosti. Moja veľká úbohosť ma však nezabavuje dôvery, práve naopak, úmerne s poznaním mojej úbohosti sa zväčšila moja dôvera v Božie milosrdenstvo.

1417 Ó, môj Pane, veď moja duša je najúbohejšia a ty sa k nej tak láskavo znižuješ. Jasne vidím tvoju veľkosť a svoju malosť, preto sa teším, že si taký mocný i nesmierny, a náramne ma teší, že ja som maličká.

1500 Moja duša tonie v Pánovi, poznávam veľkú Božiu velebu a svoju malosť, ale týmto poznaním sa zväčšuje moje šťastie... Toto vedomie v mojej duši je živé, mocné a zároveň sladké.

593 Ak je na zemi duša, ktorá by bola naozaj šťastná, tak len duša naozaj pokorná. Pokorná duša nedôveruje sama sebe, ale Bohu. Boh pokornú dušu chráni a sám je zasvätený do jej záležitostí. Vtedy duša zakúša najväčšie šťastie, ktoré nikto nepochopí.

633 Radosť druhých je mojou radosťou a utrpenie druhých je mojím utrpením, veď inak by som nesmela byť s Pánom Ježišom.

651 Milosrdenstvo je kvetom lásky. Boh je láska a milosrdenstvo je jeho skutkom, v láske sa rodí, v milosrdenstve sa prejavuje. Na čo pozriem, všetko mi hovorí o jeho milosrdenstve.

753 Pánovo milosrdenstvo oslavujú v nebi duše svätých, ktoré samy zakúsili na sebe toto nekonečné milosrdenstvo. To, čo tieto duše robia v nebi, ja začnem už tu na zemi. Budem oslavovať Boha za jeho nekonečnú dobrotu a budem sa snažiť, aby iné duše poznali a zvelebovali nevysloviteľné a nepochopiteľné Božie milosrdenstvo.

Z ANJELSKEJ LAVICE XVII.

Simonka Trecáková

Zdravíííím vás, kamaráti moji! Nový rok je už v plnom prúde, a to nielen ten pozemský. Hore v nebi začala našim kamarátom skvelá etapa v ich školskom živote. Už sú z nich veľkí študenti a po úspešnom zvládnutí všetkých skúšok sa z nich stali veľkí piatáci. No a čo to všetko obnáša? Samozrejme, zaujímavejšie štúdium, nové zážitky a nepochybne nových a nových priateľov. Ale nebojte sa. Vy ako ich správni kamaráti a pomocníci máte tú česť prežívať všetko spolu s nimi. Takže, nech sa páči piatačikovia, začína sa prvá hodina. Crírrírrnnn!!!

Bol krásny slnečný deň — ako stvorený na exkurziu a veľký prieskum. Anjeličkom sa začal nový školský rok veľmi zhurta. Len čo odzvonila prvá hodina — hodina Prírodopisu, učiteľ, sv. František, slávnostne prehovoril: „Anjeličkovia moji drahí. Čas prázdnin neuveriteľne rýchlo zbehol a my sa opäť stretávame na spoločných hodinách. Ste už na druhom stupni, a preto vás môžem ubezpečiť o tom, že naše spoločné bádanie bude čím ďalej, tým zaujímavejšie. Tento rok nás čaká Herbológia — je to spoznávanie rastlín, ich výzoru a miest, kde sa nachádzajú. A aby ste si tieto hodiny užili čo najviac, budem rád, ak si počas tohto školského roku spravíte svoj vlastný herbár — zošit, kde si budete odkladať tie najkrajšie, ale hlavne svoje vlastné nájdené rastlinky.“ — „Hurá!“ skríkli anjelici od radosti a z plnej sily učiteľovi zatlieskali. „No aby sme nestrácali čas, dnes vás pozývam na prvú veľkú výpravu.“ Anjeličkovia vyleteli z lavíc ako rakety, rýchlo zabehli do kuchyne ku kuchárke Lujze a zabalili si malú desiatu do svojich batôžkov.

Učiteľ František ich vzal na krásnu veľkú

lúku nachádzajúcu sa neďaleko ich školy. Vysvetlil im všetky potrebné inštrukcie, ktoré potrebujú k správne mu vytvoreniu herbára a nechal malých výskumníkov pracovať. Bolo to úžasné popoludnie. Anjelici si naplno vychutnávali pestrofarebnosť kvetov, nechávali sa omámiť ich prenikavou vôňou a popri tom si užívali čerstvý vzduch, ktorý im medzi knihami tak veľmi chýbal. Prešiel nejaký čas a anjeličkovia čo najusilovnejšie pracovali na svojich dielkach, keď tu zrazu začuli ako vykrikol anjeličik Svetko. „Páááni! To je ale nádhera!“ zvolal a jeho pohľad sa upriamil na neďaleký kopček. Anjeličkovia hneď zbystrili svoju pozornosť a zvedavo sa zapozerali na miesto, ktoré tak anjelika očarilo. Na vršku sa vypínal malinký kostolík. Bol starý, ošarpaný, avšak sálalo z neho také svetlo, ktoré anjeličkom nedalo pokoj. Očarení jeho krásou rozbehli sa k nemu. „Čo len asi môže skrývať?“ pýtali sa v duchu sami seba a jemne potisli vŕzgajúce dvere. Pohľad, ktorý sa im naskytol, úplne vyrazil ich dych. Vstúpili do malej kamennej kaplnky s jednoduchým oltárom, niekoľkými stoličkami a veľkým krížom týčiacim

so svojim Majstrom, a tak som ani nezaregistroval, že niekto vošiel. Keby som o vás vedel, privítal by som vás inak.“ — „To nevadí“ povedali anjeli s úsmevom. „Avšak, ak sa môžeme spýtať, o akom pláne dňa ste to hovorili a kto je ten Majster, ktorého spomínate?“ — Muž sa na nich

sa nad tým všetkým. „Téééda!“ vzdychli anjelici. Očarení touto krásou si ani nevšimli, ako sa úplne vpredu skláňa chudá, nevýrazná postava. Po tom, čo sa ozvali, záhadný muž zbystril svoju pozornosť a porozhliadol sa po návštevníkoch. „Ach, prepáčte nám to!“ ospravedlňovali sa anjeličkovia. „Nechceli sme vás rušiť. Len sme obdivovali túto krásu, ktorú môžeme svojimi očami vidieť“ vysvetľovali. Starší muž sa na nich usmial a vlúdny hlasom k nim prehovoril. „Nie, nevyrušili ste ma. Len som si práve dohadoval plán dňa

usmial: „Rád vám na všetko odpoviem. Takúto návštevu tu nemám často, a tak sa aspoň raz za čas s niekým porozprávam. Avšak, dnes som tu ešte nestihol poupratovať a je mi trochu nepríjemné ukázať vám moje kráľovstvo v takomto stave.“ Všade bolo totižto mnoho vecí, ktoré sa do kaplnky veľmi nehodili. Nechalo ich tam veľa veriacich, ktorí si po príchode sem uvedomili, že už ich viac potrebovať nebudú. „Ale to nevadí. A ak treba, radi vám s tým trochu pomôžeme. Aspoň si okrem dnešnej exkurzie doplníme aj nejaký dobrý skutok.“

Meno mnícha: sv. _____

Spomínanú kaplnku máte pred sebou, kamaráti. Tak čo? Viete, ktoré veci **ne-patria** do kostola? Ak áno, vypracte ich odtiaľ a začiatkové písmenká vecí vám napovedia meno mnícha, ktorý dnes anjeliom vyzozpráva svoj veľký príbeh.

„No tééééda!“ anjeličkovia sa veľmi potešili novej tvári. „O vás sme sa prednedávnom učili!“ vykriekli radostne. Mnícha správa potešila, ale bol aj trošku zvedavý prečo. „Tento rok nám rozšírili rozvrh o predmet Božie milosrdenstvo. A my sme sa učili o tých, ktorí sa ho snažili praktizovať už na zemi. A práve tam sme zbadali Vašu fotku. Avšak, veľa sme sa nedočítali, nakoľko kniha je hrubá a mnoho popísaného tam nebolo.“ Hoci na sekundu zosmutneli, hneď sa im tváričky rozjasnili. „Ale keďže máme tú možnosť Vás dnes stretnúť, nemohli by ste nám niečo o sebe povedať? A tiež o tom pláne, čo ste spomínali? A o Božom milosrdenstve, ktoré ste praktizovali? Istotne vďaka týmto poznámkam dostaneme aj jednotku“ prosíkali úpenlivo anjelici. Staručký mních sa ich láskavým úsmevom a neodbytnému naliehaniu nedokázal vzpierať, a tak im vyrozprával svoj príbeh.

Pochádzal som z chudobnej rodiny, avšak mal som to šťastie, že okrem milujúcich rodičov ma ešte viac miloval Boh a jeho syn Ježiš. Sprevádzali ma od útleho detstva a ja som mohol naplno vidieť divy, ktoré aj prostredníctvom mňa robili. Láska k nim ma pohánala, aby som sa stal kňazom. Miloval som chvíle, keď som mohol zachrániť čo i len jednu ľudskú dušu od pekelného ohňa. Preto, ak sa dalo, neváhal som sponedať ľudí aj 10 či 12 hodín denne. Práve tu s Ježišovo milosrdenstvo rozlievalo najviac, tak som prežíval hlbokú radosť. A keď som si myslel, že už väčšieho šťastia sa mi ani

nemôže stať, Ježiš sa rozhodol obdarovať ma zvláštnym darom. Nieкто by povedal, že si to za tolko starostí a trápenia, ktoré denne Ježišovi pôsobím, ani nezaslúžim. On sa však rozhodol poctiť ma omnoho väčšou láskou – daroval mi seba samého, ukrytého vo svojich ranách. „Čooo???“ anjeličkovia nechápavo pozerali na staručkého mnícha. „Áno, Ježiš mi daroval svoje rany, ktoré mu ľudia spôsobili na kríži.

Celých 50 rokov som nosil jeho prebodnuté ruky, nohy a bok. Každý deň som cítil veľkú bolesť, no bolo to nič v porovnaní s tou veľkou poctou a nehodnosťou, ktorej sa mi dostalo. Každý deň som sa pýtal, čím som si to zaslužil a až postupne som pochopil, prečo sa to všetko stalo a že je to úplne prosté. Dokonca aj dnes som si pripravoval spolu s Ježišom plán, ako

ešte viac ľuďom na zemi ukázať to veľké tajomstvo, ktoré je na prvý pohľad veľké a pritom také jednoduché, že ho môže zažívať skutočne každý človek...“ — „Čože??? Tajomstvo???“ no a anjelici viac k šťastiu nepotrebovali. Ďalšia hádanka, s ktorou si začali trápiť hlávky a ktorú túžili rozlúsknuť nielen kvôli sebe, ale aj kvôli svojim zverencom (vám, kamaráti), bola na svete. „Aké je Ježišovo tajomstvo? Aj náš pán Viceriaditeľ môže skrývať nejaké tajomstvá, o ktoré sa nechce podeliť? „Ale kdeže! On také tajomstvá nemá. Jediné, čo chce, je rozdávať sa, nevyčnievať z každodenného života človeka a viesť ho po správnej ceste.“

Presne takú istú cestu si musíte prejsť a nájsť teraz aj vy, kamaráti. Ak ste zvedaví, aké tajomstvo dnes pre vás ukryl mních, nájdite ho v tejto osemsmierovke. Dúfam, že sa vám jeho odkaz bude páčiť.

J	E	Ž	I	Š	E	I	N	E	T	S	U	P	D	O
E	U	O	P	H	E	R	O	D	E	S	T	E	J	CH
R	Z	O	A	S	C	N	E	G	Y	P	T	T	E	I
U	O	T	V	N	U	A	E	T	A	A	O	Ú	CH	R
Z	J	E	O	T	M	T	N	J	S	R	M	R	A	E
A	L	R	L	Á	S	A	S	N	S	E	Á	K	Z	J
L	M	A	A	E	I	N	R	I	A	M	Š	S	O	A
E	U	Z	M	V	M	E	E	B	R	E	J	Z	Š	N
M	A	A	Á	L	E	L	T	D	A	K	E	Í	E	É
D	N	N	R	E	O	K	E	V	R	F	A	D	N	L
I	R	A	I	U	N	O	P	Í	P	S	E	A	E	A
V	A	J	A	M	I	R	Ž	Ť	I	L	O	O	V	D
Á	F	D	E	A	A	I	P	A	L	Š	J	L	A	G
D	A	M	A	S	K	N	I	Z	Á	K	Í	☺	I	A
M	K	Á	B	E	L	T	B	E	T	L	E	H	E	M

JEŽIŠ, JERUZALEM, ODPUSTENIE, ÁBEL, MILOSRDENSTVO, TOMÁŠ, MÁRIA, KRÍŽ, BETLEHEM, KAIN, PETER, INRI, SIMEON, ABRAM, RÚT, GETSEMANI, PILÁT, EVA, VÍŤAZ, IZÁK, NATANATEL, NAZARET, PAVOL, KRISTUS, JERICOHO, CHRÁM, DÁVID, JOZUE, KAFARNAUM, ANNA, DAMASK, KORINT, MAGDALÉNA, SAMUEL, NOE, EGYPT, ESTER, JOZEF, ZACHEJ, EDEN, HERODES, JOEL, SÁRA, ADAM

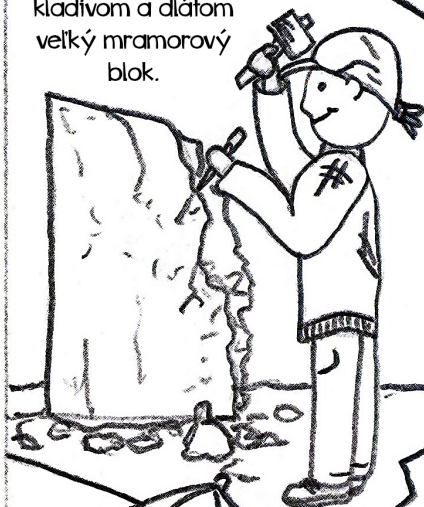
Odkaz od mnícha: Pán je _____, ten _____ zo všetkých.

Po vypočutí si týchto slov naplnila anjelikov obrovská radosť a silno mnícha objali. Naraz spod vršku začuli známy hlas: „Moji malí výskumníci, kam ste mi zmizli? Už je najvyšší čas ísť!“ kričal učiteľ František na svojich zverencov. „Ach jááá, Herbológia!“ zhĺkli anjeličkovia, rýchlo sa mníchovi poďakovali a prisľúbili, že odkaz nielen odovzdajú deťom, ale že ho istotne prídu čo nevidieť navštíviť. Prieskum, ktorý zažili, bol viac než si dokázali predstaviť. Takto anjelikovia strávili svoj prvý veľký prieskumný deň a istotne nebol posledný. Čimčarááára, čím — čím — čím!!!! Spevom vtáčikov dnes končíme hodinu v anjelskej triede. Dúfam, že sa vám, kamaráti, výlet páčil. Rok sa ešte len začal a plno dobrodružstiev na nás ešte čaká. Rada sa s vami pri nich opäť stretnem. Dovidenia, kamaráti!!!! :)

Sochár

Sochár otesával
kladivom a dlátom
veľký mramorový
blok.

Chlapček, ktorý šiel
okolo a lízal
zmrzlinu, sa zastavil
pred otvorenými
dverami ateliéru.

Očarený
sa zahľadel
do bieleho prachu
a menších i väčších
úlomkov skaly,
ktoré padali
na všetky
strany.

Muž, ktorý
ako šialenec
tíkol do veľkej
skaly,
sa mu
zdal
čudný.

Nevedel
pochopiť,
čo sa tu robí.

Na veľké prekvapenie na mieste,
na ktorom bol predtým veľký
mramorový balvan...

Zbadal
mocného
a veľkého leva.

Celý vyjavený
sa rozbehol za sochárom...

O niekoľko týždňov šiel chlapček
znovu okolo ateliéru...

Ujo,
povedz mi,
ako si vedel,
že v tom kamení
je lev?

Každá chvíľa tvojho života
je prázdnu stránkou.
Napísať ju musíš ty.
A aj keď sa niekomu bude zdať,
že si balvan, je v tebe lev.
Ty mu musíš umožniť vyjsť.

Ilustrácia: Jozef Šabo - DoDeSignum

autor: Bruno Ferrero

C. S. LEWIS: RADY SKÚSENÉHO DIABLA

Daniel Hrenák

Myslím, že C. S. Lewisa už nemusím špeciálne predstavovať. Tu v Lúčoch ste si už mohli prečítať recenziu na nejednu jeho knihu (a je možné, že dokonca bola opisovaná aj konkrétne táto jedna, ale nevedel som dohľadať Lúče nejakých 7-8 rokov dozadu, takže som to nemal ako overiť. Ale to nevadí. Aspoň si túto výbornú knihu zasa spoločne pripomenieme) :

Ak sa ale náhodou nájde niekto, komu meno C. S. Lewis nič nehovorí, tak vedzte, že to bol anglický profesor literatúry, ktorý konvertoval na kresťanstvo až v dospelosti a okrem známej detskej série o Narnii napísal množstvo kvalitnej a zrozumiteľnej kresťanskej literatúry. Keď vás zaujíma viacej detailov z jeho života, internet je toho plný. Smelo do Google a inšpirujte sa jeho životom.

O čo v knihe vlastne ide? Prečo by sme si mali vôbec čítať o tom, čo by nám radil diabol? Nie je to trocha mimo? Toto uvažovanie nie je nesprávne. Ak idete napríklad k lekárovi, ten sa vás nepýta, čo dobré pociťujete. Zisťuje príznaky, ktoré by mu napovedali, akou chorobou trpíte — potrebuje vedieť to zlé, čím sa zapodievate. Rovnako sa dá pozrieť aj na túto knihu, ktorá odкрýva a vysvetľuje, čo sa skrýva za zlým, čo sa v našich životoch deje.

Kniha je vlastne zložená z dopisov, ktoré píše skúsenejší strýko diabol Krutodlak svojmu menej skúsenému synovcovi diablovej Svrabomilovi. Svrabomil dostal nového pacienta — človeka, o ktorého dušu sa má usilovať. Na zákla-

de Krutodlakových rád sa ho snaží zvieť z životnej cesty, ktorá vedie k ich „Nepriateľovi“ (teda do neba k Bohu). Všetko prebieha akoby v úradníckom prostredí podľa tabuliek a nariadení. Nie je to náhoda, pretože práve takto si autor v čase písania knihy (pred viac ako 70 rokmi!) predstavoval pekle.

„Dnes sa najväčšie zlo neodohráva v špi- navých ‘hniezdach zločinu’. Zlo plánujú a schvaľujú v čistých, vyhriatych a dobre osvetlených miestnostiach dobre oblečení muži, ktorí nepotrebujú zvyšovať hlas.”

Svrabomil sa o Krutodlakove rady začne uchádzať, keď potrebuje zistiť, či je dobré, ak jeho pacient začne čítať. Krutodlak mu vysvetlí pozitíva, ale aj nástrahy, ktoré z toho vyplývajú a začne sa postupne viac zaujímať o samotný vývin tohto prípadu. Pacient sa onedlho stane kresťanom, spozná mladé dievča, do ktorého sa zaľúbi, získa nových priateľov, začne druhá svetová vojna, bombardovanie mesta... udalosti, ktoré poskytujú Svrabomilovi veľa príležitostí, aby pacienta dostal na svoju stranu, vytrhol ho z rúk „Nepriateľa“ a po jeho smrti získal jeho dušu pre pekle. Pri niektorých Krutodlakových dopisoch

som si uvedomil, že aj každodenné životné situácie môžu viesť k zakopnutiu alebo pošmyknutiu na ceste životom. A potom netreba veľa, aby sme odbočili úplne nesprávne. Napríklad také obavy z budúcnosti. Každý ma občas obavy z budúcnosti alebo vlastných slabostí, ale:

Neexistuje nič lepšie, čo by zablokovalo ľudskú myseľ pred Nepriateľom ako neistota a úzkosť. Nepriateľ chce, aby sa ľudia zaoberali tým, čo robia, našou úlohou je prinútiť ich, aby rozmýšľali nad tým, čo sa im stane.

Ďalšia myšlienka sa týka našej nesebeckosti, teda našej ochoty vzdať sa nášho pôžitku pre dobro druhého. Záslužné a milé. Ale iba do momentu, keď to začneme vnímať ako bremeno a začneme byť kvôli tomu nepríjemní.

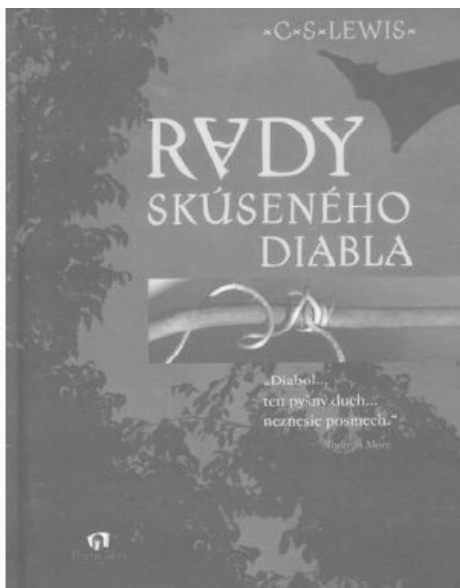
Keby ľudia vedeli, koľko zlej krvi vzniká z nesebeckosti, toľko by ju z kazateľníc neodporúčali.

Nedávno sme sa bavili o tom, akú superschopnosť by bolo super mať. Nie je na to

jednoznačná odpoveď. Ale už ste sa zamýšľali, čo najhoršia slabosť? Krutodlak to vidí takto:

Zbabelosť je jediná z nerestí, ktorá nepri-náša nič iné len bolesť. Je hrozné ju očakávať, hrozné ju prežívať a hrozné na ňu spomínať. Aby si dokázal zanechať hlboký šrám na láske vydeseného človeka k blížnemu, musíš najskôr poraziť jeho odvahu. Čím viac sa bojí, tým viac bude nenávidieť.

Jeden z dôvodov, prečo by ste si mali túto knihu prečítať, uvádza v doslove sám autor. Jeho známu ošetrovala dievčina, ktorá na otázku, ako sa dostala k Radám skúseného diabla, povedala: „Varovali nás, že keď skončíme odbornú časť prijímacích skúšok do školy, môžu sa nás skúšajúci spýtať na všeobecný rozhľad. Na to je najlepšie povedať, že rady čítame. Dali nám zoznam asi desiatich vhodných kníh, z ktorých sme si mali vybrať aspoň jednu. A táto z nich bola najtenšia.“ :)

Do DE Signum

*Zmysel milosrdenstva nespočíva iba v tom,
že obracia súcitnú pozornosť na zlo,
či už mravné, fyzické alebo hmotné.*

*Vo svojej vlastnej podstate
sa milosrdenstvo prejavuje ako znovuočenenie,
ako doľovanie dobra spod vonkajších
nánosov zla, ktoré je na svete a v človeku.*

Ján Pavol II.